

Sretan Božić i Nova godina!

Glasnik

ISSN 2623-971X

HRVATSKOG STRUKOVNOG SINDIKATA MEDICINSKIH SESTARA-MEDICINSKIH TEHNIČARA Zagreb, prosinac 2021.

AKCIJA SINDIKATA

STR. 11

HSS MS-MT UZ SVOJE ČLANOVE ČIJI SU DOMOVI OŠTEĆENI OD POTRESA, TUČE I POPLAVA

ASJA JELAKOVIĆ,
RAVNATELJICA ŠKOLE
ZA MEDICINSKE SESTRE
U MLINARSKOJ

Ono što je najbolje
kod nas su ljudi, sve
možete nadomjestiti,
ali ne i ljude

STR. 26

JOSIPA ROŽMAN,
POVJERENICA HSS
MS-MT-a U OPĆOJ
BOLNICI KARLOVAC

Naši članovi shvatili
su važnost
HSS MS-MT-a, narasli
smo 150 posto

STR. 18

IZBORNA SKUPŠTINA

Brankica Grgurić
izabrana za predsjednicu
HSS MS-MT-a
za razdoblje 2020. - 2024.

STR. 3

**30 GODINA HRVATSKOG
STRUKOVNOG SINDIKATA
MEDICINSKIH SESTARA -
MEDICINSKIH TEHNIČARA**

STR. 4

TAMARA MIRKOVIĆ,
POVJERENICA HSS MS-MT-a
U OPĆOJ BOLNICI
„DR. IVO PEDIŠIĆ“ SISAK

Sindikata nam je uz
pomoć, pružio i dašak
nade i spoznaju da
nismo sami u nevolji

STR. 14

Uvodnik

Poštovane članice i članovi Sindikata, poštovani čitatelji, nisam očekivala da ću i ove godine ovaj uvodnik početi mislima i riječima o kojima svi govorimo s određenom dozom straha i neizvjesnosti. Usprkos optimizmu koji se u nama budi dolaskom blagdana, u godini na izmaku još se uvijek ne nazire kraj pandemiji, kako smo se nadali i očekivali.

Ipak, nemojmo gubiti nadu i vjeru da će nam doći i bolja vremena. Vrijeme je radovanja i izražavanja najljepših želja. Stoga, neka nam blagdane ne ukrade i ne pokvari briga i strah od neizvjesne budućnosti.

Pandemija koronavirusa i dalje ulijeva strah i nevjericu u sve segmente našega društva. Bolest je jedna od najvećih nevolja, ali, usprkos ugrozi od bolesti i riziku kojima smo mi, medicinske sestre i medicinski tehničari, izloženi, to nas ne sputava da i dalje savjesno obavljamo sve dužnosti naše plemenite profesije. Ipak je osjećaj zadovoljstva kada se nekomе pomogne jači i od straha i od opasnosti.

U ovom broju Glasnika istaknut ćemo naše aktivnosti koje smo odradili u zaštiti radnih i materijalnih prava naših članova u godini na odlasku.

Da je solidarnost jedna od bitnih odlika sindikalnog organiziranja, dokazali smo davanjem pomoći našim članovima čiji su domovi stradali u potresu u Zagrebu, Petrinji i Sisku, a i našim članovima u Požeško-slavonskoj županiji, koje je pogodila elementarna nepogoda poplave. Sindikat je bez oklijevanja financijski pomogao.

U 2021. godini naš Sindikat obilježio je važan jubilej, a to je 30 godina rada i djelovanja. Upravo kao što smo ove godine obilježili i 30 godina bitke za Vukovar. U tim ratnim godinama okupila se skupina hrabrih ljudi koji

su, potaknuti snažnom voljom i ljubavi za domovinu, osnovali sindikat da bi i tako pomogli medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima koji su sudjelovali u obrani naše domovine.

Zato vjerujem kako je naša organizacija baš takva kakva jest, posebna i drukčija od drugih jer već 30 godina uspješno djelujemo za dobrobit medicinskih sestara i medicinskih tehničara, a uspjeli smo mnogo toga odraditi u svim izazovnim vremenima kroz koja smo prolazili.

Svojom brojnošću članova HSS MS-MT najveći je strukovni sindikat u sustavu zdravstva u Republici Hrvatskoj koji djeluje na cijelom području Republike Hrvatske.

U 30 godina postojanja proveli smo brojne sindikalne akcije, prosvjede, štrajkove, javna istupanja i druge različite aktivnosti. Naš je Sindikat u javnosti i zajednici prepoznat kao socijalni partner koji se zauzima za razvoj i unaprjeđenje struke, profesije, a time i društva, posebice na razini Sindikata, poslodavaca i Vlade.

Jedna od važnih aktivnosti u 2021. je i činjenica da smo svojim članovima pružili punu podršku u tužbama za isplatu osnovice vezano uz razliku plaće s osnovu uvećane osnovice za izračun plaća u javnim službama u visini od 6 % za raz-

doblje od prosinca 2015. godine do siječnja 2017. godine. Također, nakon našeg upornog nastojanja, uspjeli smo riješiti i problem neadekvatnog obračunavanja prekovremenih radnih sati u bolnicama.

U povodu Međunarodnog dana sestrinstva, na tematskoj sjednici Odbora za zdravstvo i socijalnu politiku istaknula sam dugogodišnje probleme u sestrinstvu. Kao njihovo dugoročno rješenje, potrebna je konačna i ozbiljna reforma zdravstva, pri čemu medicinske sestre treba aktivno uključiti u zdravstvene politike, a sestrinsku struku proglašiti deficitarnom.

Bez medicinskih sestara, primalja i drugih zdravstvenih radnika, države ne mogu pobijediti u borbi protiv bilo kakve bolesti i epidemije, niti postići univerzalnu zdravstvenu pokrivenost i ciljeve održivog razvoja.

Epidemiološka situacija i dalje nas sputava u fizičkom održavanju sastanaka, no na online sastancima jednako smo glasni i jasni u svojim stavovima i borbi za prava naših medicinskih sestara i medicinskih tehničara. Ove godine počeli su pregovori za Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama (TKU). Dana 30. studenoga 2021. isteklo je važenje TKU-a, ušli smo u produljenu primjenu pravnih pravila sljedeća tri

mjeseca te nam u idućim mjesecima predstoje pregovori za novi TKU. U 2022. očekujemo mnogo izazova, mnogo rada i truda, čemu se i veselim jer sam sigurna da svakim našim postignućem činimo dobro, kako za nas medicinske sestre i medicinske tehničare i sestrinstvo, tako i za naše pacijente i građanstvo u cjelini. Ovom prigodom najavila bih i predstavljanje naše knjige Srcem za ranjenu Hrvatsku - medicinske sestre i medicinski tehničari u Domovinskom ratu - svjedočenja.

Napokon će i naša knjiga ugledati svjetlo dana i vjerujem kako će čitatelje ostaviti bez daha.

Ta knjiga zahvalnost je našeg Sindikata svim našim medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima koji su sudjelovali u ratu i dali svoje živote za obranu domovine.

Svjedočenja medicinskih sestara i medicinskih tehničara u Domovinskom ratu zauvijek će ostati na papiru kako bi naraštaji naše mladosti mogli čitati o tim vremenima i biti ponosni na svoje kolegice i kolege, na svoje sugrađane, koji su dali živote za budućnost naše djece.

Kako se kaže: Da se nikad ne zaboravi!

Na kraju, uvijek ističem i izražavam duboku zahvalnost i poštovanje za sve vaše nadljudske napore koje ulažete u brizi i zaštitu zdravlja naših sugrađana.

Drage kolegice i kolege, pred nama je izazovna 2022.

Kao i do sada, djelovat ćemo društveno odgovorno i dosljedno u smislu boljitka i zaštite radnih prava naših članova. Pozivam vas da nam se pridružite u tom nastojanju.

Svima Vama i Vašim najmilijima želim od srca obilje dobra, zdravlja, radosti i mira u nadolazećim blagdanima.

Sretan Božić i sretna nova 2022. godina!

Anica Prašnjak,
predsjednica GV-a HSS
MS-MT-a

BRANKICA GRGURIĆ I U DRUGOME MANDATU IZABRANA ZA PREDsjedNICU HSS MS-MT-a

Jedan od ključnih problema u sustavu zdravstva je problem koji nije nastao u vrijeme pandemije, nego traje desetljećima - manjak broja medicinskih sestara i medicinskih tehničara

Skupština HSS MS-MT-a na još je jedan mandat izabrala Brankicu Grgurić za predsjednicu HSS MS-MT-a, za razdoblje 2020. - 2024. S obzirom na epidemiološku situaciju uzrokovanu epidemijom bolesti COVID-19, Skupština Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara - medicinskih tehničara, s početkom 16. prosinca 2020. godine, održana je online, sukcesivno, u dijelovima.

Brankica Grgurić, diplomirana medicinska sestra, glavna sestra za bolničke infekcije u KB-u Sv. Duh, svojim dugogodišnjim sindikalnim radom istaknula se kao osoba koja je u svakom trenutku spremna na borbu za bolja prava medicinskih sestara, što su i naši članovi znali prepoznati dajući joj povjerenje u još jednom mandatom razdoblju.

Prošlo je 30 godina od osnivanja HSS MS-MT-a. Kako gledate na prva tri desetljeća života Sindikata?

U svibnju ove godine prošlo je punih 30 godina od osnutka i rada Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara - medicinskih tehničara. Vratimo li se na te početke osnivanja i rada našega Sindikata, najveći je izazov u onom ratnom razdoblju bio motivirati medicinske sestre i medicinske tehničare da postanu članovi te nove organizacije. Naš rad i djelovanje su prepoznati i tako smo širili područje djelovanja osnivanjem novih podružnica koje su svojim aktivnostima pridonosile učlanjenju u Sindikat. To je bilo vrlo zahtjevno vrijeme. Svojim djelovanjem i rezultatima rada Sindikat je stvarao interese medicinskih sestara i medicinskih tehničara za učlanjenjem.

Naš je Sindikat, uz ostale sindikate u sustavu zdravstva, pregovarao i potpisao prvi Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja 1996. godine te, uz ostale pregovarače u javnim službama, prvi Temeljni kolektivni ugovora za službenike i namještenike u javnim službama 2001. godine. To su jedni od najvažnijih dokumenata koji su jamac materijalnih, socijalnih i osta-

HRT

lih prava. Ulaganjem u edukaciju članova Sindikata širili smo znanja o ugovorenim pravima, kao i o poticanju na pravo da svaki član aktivno sudjeluje u stvaranju bolje plaćenoga radnog mjesta, boljih uvjeta rada. Svojim prijedlozima, argumentima davali su snagu rukovodstvu Sindikata da ustraje na predloženim promjenama. To su dugotrajni procesi koji su protkani prosvjedima, štrajkovima te drugim različitim aktivnostima. Podsjećam samo na neke od njih: maratonski pregovori i štrajk u javnim službama u svibnju 2009. godine, devetodnevni štrajk medicinskih sestara u rujnu 2013. godine, prosvjed na Međunarodni dan sestrinstva 12. svibnja 2018. godine pod geslom „Sestrinstvo - glas koji vodi, zdravlje je temeljno ljudsko pravo“, prosvjedi „5 do 12“ održani nakon odbijanja parafiranog Dodatka II u rujnu 2019. godine, Europski akcijski tjedan

„Aplauzi nisu dovoljni“ u listopadu 2020. godine.

Aktivnim radom u Sindikatu kroz sve strukture, od člana do rukovodstava, pomičemo granice u smislu pravilne primjene ugovorenih materijalnih prava. Iako, nažalost, još uvijek moramo tumačiti, voditi sudske procese da bismo ostvarili prava koja su nam potpisom kolektivnih ugovora osigurana, uz različite aktivnosti ipak postižemo odgovarajuću primjenu odredbi propisanih spomenutim kolektivnim ugovorom.

Izabrani ste i dobili povjerenje članova da budete predsjednica iz rada još jedan mandat. Što vam znači povjerenje kolegica i kolega?

Prije svega, zahvaljujem članicama i članovima Sindikata na pruženom povjerenju. Drugi mandat veliki je izazov, ali i odgovornost, osobito u ovako teškim vremenima.

Skupština HSS MS-MT-a, održana 16. prosinca 2020. online, ponovno je izabrala Brankicu Grgurić za predsjednicu HSS MS-MT-a, za razdoblje 2020. - 2024. Brankica Grgurić, diplomirana medicinska sestra, glavna sestra za bolničke infekcije u KB-u Sv. Duh, svojim se dugogodišnjim sindikalnim radom istaknula i dokazala kao osoba koja je u svakom trenutku spremna na borbu za bolja prava medicinskih sestara i tehničara

Proteklo četverogodišnje razdoblje bilo je burno, obilježeno brojnim sindikalnim aktivnostima i akcijama, prosvjedima, medijskim istupima; jednostavno rečeno, mnogo različitih oblika borbe kako za zadržavanje postojećih prava, tako i za povećanje tih prava.

Ipak, u odnosu na prijašnje godine, a činjenica je da osnovica za izračun plaća nije povećana od 2008. godine, kao i stagnaciju većine dodataka na plaću, možemo slobodno reći da su djelovanje i rad Sindikata u proteklom četverogodišnjem razdoblju bili u znatnoj mjeri uspješni.

U proteklih pet godina plaće su medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima povećane 24 - 26 %, što kroz Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja, što kroz osnovicu za plaće koja je ugovorena Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama. Isto tako, materijalna prava (božićnica, regres, dar za dijete, otpremnina za odlazak u mirovinu) povećani su nakon 12 godina stagnacije. Iako možemo reći da spomenuto povećanje još uvijek nije ono koje bi zadovoljilo medicinske sestre i medicinske tehničare, ipak je korak naprijed, naročito ako uzmemo u obzir višegodišnje stagniranje ne samo osnovice, nego i većine dodataka i uvećanja plaće.

Pandemija koronavirusa (COVID-19) najizazovnija je za radnike u zdravstvenim sustavima, a posebno za medicinske sestre i medicinske tehničare?

Medicinske sestre najbrojnija su profesija u zdravstvu, brinu se za zdrave i bolesne 24 sata, 7 dana u tjednu, 365 dana u godini. Samim time nose velik teret u vremenu pandemije. U ovoj nepoznatoj teškoj situaciji ponovno su zdravlje naših građana i pacijenata stavile ispred vlastitoga zdravlja i zdravlja svojih obitelji. Svojim kućama su odlazile sa strahom da ne donesu bolest članovima obitelji. Otvorena su i nova radilišta (predtrijaže, trijaže, izolacijske jedinice), a ono što je najvažnije - počeli smo „borbu“ s nepoznatim neprijateljem.

Najprije smo se susreli s lošim uvjetima rada, prostorima izolacije koji su se morali na brzinu prilagođavati i opremiti, zatim nedostatkom zaštitne opreme, što je stvorilo probleme u samom početku epidemije, preraspodjelom medicinskih sestara na druge odjele, druge zdravstvene ustanove, organizacijom službe tijekom 24 sata s minimalnim brojem osoblja kako bi sustav zdravstva funkcionirao. Sve su to elementi koji su ostavili posljedice na zdravlje. Silnim trudom Sindikata, stalnim pisanim zahtjevima, do-

pisima, traženjima ipak smo uspjeli osigurati određena prava vezano uz godišnje odmore, samoizolaciju, prijevoz, profesionalno oboljenje, topli obrok za osoblje u 24-satnom radu i drugo. Zaštitna oprema osigurana je za rad u COVID jedinicama, odjelima, trijažama. Predstavnici Hrvatske komore medicinskih sestara, Hrvatskog nacionalnog saveza te Sindikata uputili su zahtjev ministru zdravstva Viliju Berošu za posebnim dodatkom za medicinske sestre i tehničare koji skrbe o oboljelima od COVID-a 19. U prosincu prošle godine Vlada RH donijela je odluku o posebnoj nagradi koja je unijela zadovoljstvo i neravnopravnost. Cjepkanje na sate u COVID radu, neisplaćivanje COVID dodatka, sve su to problemi s kojima se još uvijek susreću naše medicinske sestre.

Nisu li, uostalom, medicinske sestre i medicinski tehničari u svakoj pogibeljnoj situaciji i krizi bili na prvoj crti obrane?

Medicinske sestre i medicinski tehničari su, već gotovo dvije godine koliko traje epidemija COVID-a 19, na prvoj crti borbe protiv opasnog, nepredvidivog i nevidljivog protivnika.

U svim teškim i kriznim situacijama, kao i u onim ratnim vremenima, na početku rada našeg Sindikata, tako i danas u ovoj pandemiji, medicinske sestre i medicinski tehničari daju golem obol svome narodu. Prošlu je, 2020. godinu Svjetska zdravstvena organizacija proglasila Međunarodnom godinom Medicinskih sestara i primalja. Dakle, ta je godina trebala biti svečana i ispunjena brojnim akcijama kako bi se naglasila važnost medicinskih sestara i tehničara. Međutim, ta se važnost prikazuje na najteži mogući način, svakodnevnim požrtvornim radom ne samo cijelu prošlu, nego i ovu godinu.

Koji su trenutačno najveći i najaktualniji problemi medicinskih sestara i medicinskih tehničara?

Jedan od ključnih problema u sustavu zdravstva je problem koji nije nastao u ovo vrijeme epidemije COVID-a 19, nego traje desetljećima, koji je pokazao sve manjkavosti sustava, a to je nedostatak broja medicinskih sestara i medicinskih tehničara. Iako smo definirali kategorizaciju bolesnika koja je parametar za zapošljavanje medicinskih sestara, problem je i dalje aktualan.

Uz evidentan nedostatak medicinskih sestara i medicinskih tehničara, problem je i u nepoštivanju važećih zakona, kolektivnih ugovora, pravilnika i drugih propisa. Rezultat je to sveopćeg stanja u sustavu zdravstva i reformi zdravstva koje uvijek traju, a nikako da počnu.

Prosinac je, novi val COVID-a 19 u tijeku i na pitanje je li nam lakše, mogu reći da smo upoznati s bolešću, ali svaki dan vreba neki novi rizik, neizvjesnost.

Kakve izazove za Sindikat očekujete u idućem razdoblju?

Temeljni kolektivni ugovor za službenike i namještenike u javnim službama istekao je 30. studenoga ove godine te je nastupila produljena primjena pravnih pravila iduća tri mjeseca, što znači da se i u navedenom razdoblju, jednako kao i u razdoblju važenja, zaposlenicima u javnim službama moraju isplaćivati sva materijalna prava ugovorena Temeljnim kolektivnim ugovorom. U tijeku su pregovori za novi Temeljni kolektivni ugovor, a iduće godine očekuju nas i pregovori za Kolektivni ugovor za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja jer istječe krajem godine. U idućem razdoblju očekuju nas brojni izazovi kako po pitanju pregovora za spomenute kolektivne ugovore, tako i po pitanju motiviranja mladih medicinskih sestara da postanu članovi Sindikata i svojim sindikalnim djelovanjem pridonose promjeni, ne samo materijalnog i socijalnog, nego i profesionalnog statusa.

Snaga Sindikata je u broju članova koje predstavljamo, ali i njihove svijesti o aktivnom radu kroz pisane prijedloge, primjedbe, zahtjeve - probleme, sudjelovanjem u akcijama, prosvjedima, štrajkovima. Ako se o problemu ne govori i ne piše, taj problem i dalje ostaje na istome mjestu. Da bismo uspjeli u ostvarenju cilja konstantno snažnog i reprezentativnog Sindikata, svi zajedno moramo provoditi razne kampanje na lokalnoj, ali i nacionalnoj razini, uključujući cjelokupno sestrinstvo.

Koji će vam, kad je riječ o sindikalnom radu, biti prioriteti u ovom mandatu?

Naš Sindikat već puna tri desetljeća, kao strukovna, samostalna i dobrovoljna organizacija kroz različite oblike sindikalnog djelovanja i sindikalne borbe te industrijske akcije, kroz kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnih ugovora, kao reprezentativan sindikat u djelatnosti zdravstva i na području javnih službi štiti i unaprijeđuje radno-pravni status, profesionalna prava i interese medicinskih sestara i medicinskih tehničara.

U idućem mandatnom razdoblju očekujemo da ćemo uz zajedništvo i podršku naših članova nastaviti promicati i štiti prava u najboljem interesu i na dobrobit članova, medicinskih sestara i medicinskih tehničara, i sestrinstva te i dalje zajedno graditi našu organizaciju na solidarnim i sindikalnim temeljima.

Zahvaljujem članicama i članovima Sindikata na pruženom povjerenju. Drugi mandat veliki je izazov, ali i odgovornost, osobito u ovako teškim vremenima. No, i u idućem mandatnom razdoblju očekujem da ćemo uz zajedništvo i podršku naših članova nastaviti promicati i štiti prava u najboljem interesu i na dobrobit članova, medicinskih sestara i medicinskih tehničara, i sestrinstva te i dalje zajedno graditi našu organizaciju na solidarnim i sindikalnim temeljima

**30 GODINA HRVATSKOG STRUKOVNOG SINDIKATA
MEDICINSKIH SESTARA - MEDICINSKIH TEHNIČARA**

Naša borba ne staje, pred nama su novi ciljevi

HSS MS-MT najveći je strukovni sindikat u sustavu zdravstva u Republici Hrvatskoj, nezaobilazan čimbenik u promicanju struke, borbi za bolja materijalna prava zaposlenih medicinskih sestara i medicinskih tehničara, socijalnom dijalogu i kolektivnom pregovaranju

Hrvatski strukovni sindikat medicinskih sestara - medicinskih tehničara osnovan je uoči Međunarodnog dana sestara, 11. svibnja 1991. godine.

Svojom brojnošću članova HSS MS-MT najveći je strukovni sindikat u sustavu zdravstva u Republici Hrvatskoj koji djeluje na cijelom području Republike Hrvatske te je nezaobilazan čimbenik u promicanju struke, borbi za bolja materijalna prava zaposlenih medicinskih sestara i medicinskih tehničara, socijalnom dijalogu i kolektivnom pregovaranju.

Možemo biti ponosni jer smo u 30 godina djelovanja HSS MS-MT-a, putem kolektivnog pregovaranja i sklapanja kolektivnih ugovora u djelatnosti zdravstva i na području javnih službi uspjeli ostvariti mnoge ciljeve: povećanja osnovice za plaće, ugovaranje različitih dodataka na plaću kao što su uvećanja plaća, dodaci na uvjete rada, dodatak zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi, ugovaranje različitih materijalnih prava, zaštita i unaprjeđenje radno-pravnog statusa, profesionalnih prava i interesa medicinskih sestara i medicinskih tehničara i brojna druga prava. No, naša borba ne staje, pred nama su novi ciljevi, a sve u službi poboljšanja općih uvjeta rada i kvalitete života medicinskih sestara i medicinskih tehničara. I dalje ćemo javno promicati zapošljavanje i zadržavanje medicinskih sestara i

medicinskih tehničara, ali i ostalih zdravstvenih radnika u Republici Hrvatskoj, osiguravajući pristup stalnom profesionalnom razvoju, boriti se za pravednije i odgovornije društvo, pravo na dostojanstvenu plaću, za zaštitu i unaprjeđenje uvjeta rada, promicanje radničke i društvene solidarnosti te vjerujemo kako ćemo, uz zajedništvo i podršku naših članova, i dalje, kao i do sada, djelovati u najboljem interesu i na dobrobit naših članova, svih medicinskih sestara i medicinskih tehničara.

IN MEMORIAM

BRANKICA MARUŠIĆ 1961. - 2021.

**Bila nam je
neizmjerena čast
poznavati je, raditi i
surađivati s njom**

Dana 25. lipnja 2021. iznenada nas je napustila dugogodišnja članica HSS MS-MT-a, članica Glavnog vijeća, članica Predsjedništva, dugogodišnja predsjednica podružnice DZ Valpovo i članica podružnice Osijek Brankica Marušić.

Brankica Marušić rođena je 1961. godine u Belišću. Medicinsku školu završila je u Osijeku, radila je u DZ-u Valpovo, a posljednjih nekoliko godina u KBC-u Osijek.

Članica HSS MS-MT-a postala je 2005. godine, bila je i predsjednica sindikalne podružnice DZ-a Valpovo, članica Glavnog vijeća, a zatim i članica Predsjedništva HSS MS-MT-a.

Od početka rada u HSS MS-MT-u, aktivno je sudjelovala u svim aktivnostima te se uvijek predano s velikim srcem zauzimala i

borila za poboljšanje uvjeta rada i života svojih kolegica i kolega, medicinskih sestara i medicinskih tehničara.

Brankica Marušić bila je veliki optimist, društvena, nasmijana, iskrena, vedra i srčana osoba spremna uvijek pomoći svakome tko ju je zamolio za pomoć.

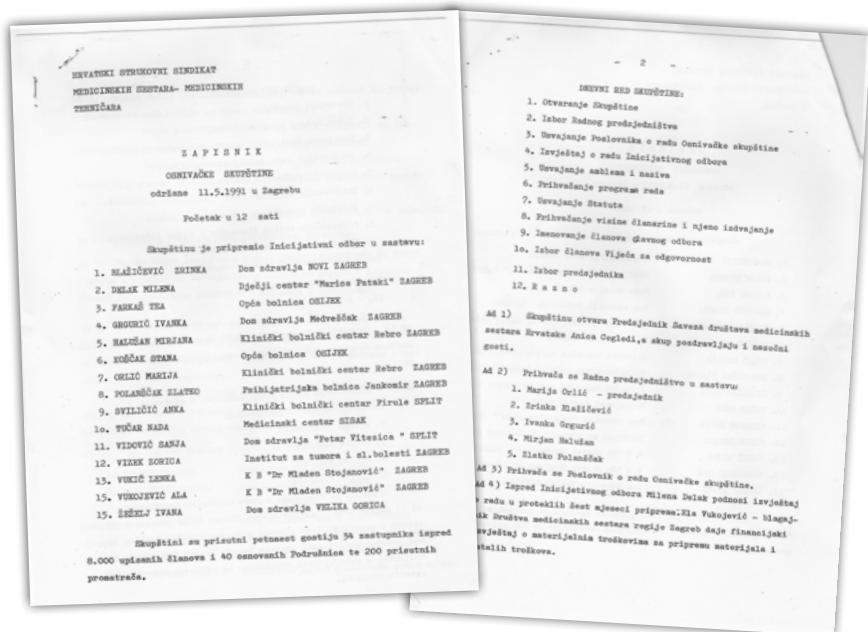
Imala je velikih životnih planova, obiteljskih, profesionalnih, no nažalost, sudbina je i ovaj put pokazala kako je život nepredvidiv i kratak.

Bila nam je neizmjerena čast poznavati je, raditi i surađivati s njom.

„Draga naša Brankice, Tvoj prerađeni odlazak ostavlja nam veliku tugu i žalost, ali u našim mislima i srcu ostati ćeš zauvijek jer ćemo se rado sjećati svih naših druženja, svih onih zajedničkih dana i godina provedenih s Tobom.

U zajedništvu s nebeskim anđelima, s kojima vjerujemo da si i Ti u ovom trenutku, čuvaj nas, moli i bdij za sve kao i do sada, dok se ponovno ne sretimo negdje u nepreglednim nebeskim prostranstvima.

Neka Ti je vječna hvala i slava!”

Zapisnik s osnivačke skupštine Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara - medicinskih tehničara (HSS MS-MT) od 11. svibnja 1991. godine s popisom članova Inicijativnog odbora te popis članova u izabrana tijela sindikata

ODBIJENA REVIZIJA REPUBLIKE HRVATSKE I POTVRĐENE PRIJAŠNJE PRESUDE DONESENE U KORIST RADNIKA U POSTUPKU RADI ISPLATE RAZLIKE PLAĆE

HSS MS-MT dao punu podršku svojim članovima u tužbama za isplatu osnovice za izračun plaća u javnim službama u visini od 6 %

Vrhovni sud Republike Hrvatske je 1. prosinca 2020. godine donio presudu broj Rev-1111/2020 kojom je kao neosnovanu odbio reviziju Republike Hrvatske i potvrdio prijašnje presude koje su donesene u korist radnika u postupku radi isplate razlike plaće na temelju odredbe članka III Izmjena i dopuna Dodatka Sporazumu o osnovici plaće u javnim službama.

Navedenim je jasno potvrđeno ono na što su upozoravali sindikati javnih službi, a to je da, sukladno Izmjenama i dopunama Dodatka Sporazumu o osnovici za plaće u javnim službama, radnici zaposleni u javnim službama ostvaruju pravo na uvećanje osnovice za izračun plaća u javnim službama za razdoblje od prosinca 2015. godine pa do siječnja 2017. godine u visini od 6 %.

Uzimajući u obzir brojne upite i veliku zainteresiranost naših članova, HSS MS-MT dao je punu podršku svojim članovima u tužbama odnosno pokretanju sudskih postupaka za isplatu razlike osnovice.

Do sada je diljem Republike Hrvatske podneseno nekoliko tisuća tužbi i, prema dostupnim nam informacijama, sve su donesene u korist radnika. Mnoge od tih pre-

suda potvrđene su i nakon žalbi pred drugostupanjskim sudovima, a neke se još nalaze u fazi odlučivanja.

Vrhovni sud RH je, prema Ustavu Republike Hrvatske i Zakonu o sudovima, najviše sudbeno tijelo u Republici Hrvatskoj koje osigurava jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnost svih u njegovoj primjeni, a pro-

tiv njegovih odluka ne postoji niti redovni niti izvanredni pravni lijek. Stoga, upravo nakon odluke Vrhovnog suda RH od dana 1. 12. 2020. godine moguće je očekivati da će se, s ciljem ujednačavanja primjene prava, odluke nižih sudova usklađivati s njom pa je zbog toga moguće zaključiti da je rizik neuspjeha radnika vrlo malen.

PODATAK O CIJEPLJENJU ZDRAVSTVENI JE PODATAK I KAO TAKAV SPADA U POSEBNU KATEGORIJU OSOBNIH PODATAKA U SMISLU ODREDBI OPĆE UREDBE O ZAŠTITI PODATAKA

Cijepljenje je pravo, a ne obveza!

Svatko ponaosob ima pravo odlučiti želi li se cijepiti ili ne. Nitko ne smije biti diskriminiran ni po jednoj osnovi pa tako ni po tome je li se cijepio ili nije.

Kako su medicinske sestre i medicinski tehničari jedni od nositelja sustava zdravstva, na prvoj crti obrane od samoga početka pandemije te već gotovo dvije godine požrtvovno, predano i odgovorno pružaju zdravstvenu skrb oboljelima, možemo razumjeti nastojanja da se na sve moguće načine nastoji obuzdati pandemija. Međutim, prisila nije način na koji će se to postići jer svaka prisila rezultira još većim otporom.

U Hrvatskoj još uvijek ne postoji zakonska odredba koja pro-

pisuje obvezu građana Republike Hrvatske na cijepljenje protiv COVID-a 19, stoga ne postoji niti obveza radnika pa tako ni medicinskih sestara i medicinskih tehničara da se cijepi, a samim time niti pravo poslodavaca da medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima uvjetuju prisutnost na poslu cijepljenjem.

Smatramo da je podatak o cijepljenju zdravstveni podatak i kao takav spada u posebnu kategoriju osobnih podataka u smislu odredbi Opće uredbe o zaštiti podataka.

Cijepljenje protiv bolesti COVID-19 je dobrovoljno te je riječ o osobnoj odluci kojom svaka osoba poduzima mjere za zaštitu svog zdravlja.

Možemo razumjeti nastojanja da se na sve moguće načine nastoji obuzdati pandemija, ali prisila nije način na koji će se to postići jer svaka prisila rezultira još većim otporom

NAKON BROJNIH DOPISA, SASTANAKA, NASTOJANJA...

Uspjeli smo riješiti višegodišnji problem neadekvatnog obračunavanja prekovremenih radnih sati

Nakon brojnih dopisa, sastanaka, našeg upornog nastojanja, uspjeli smo riješiti problem neadekvatnog obračunavanja prekovremenih radnih sati u bolnicama od početka neadekvatnog obračuna odnosno od početka primjene prije važećeg Kolektivnog ugovora. Poznato je koliko dugo traje naša borba vezano uz adekvatno plaćanje prekovremenog rada. Oni su se adekvatno počeli plaćati od 1. travnja 2020. godine, potpisivanjem Dodatka III Kolektivnom ugovoru, međutim, ostalo je razdoblje od početka primjene prijašnjeg kolektivnog ugovora do tada. Na inzistiranje reprezentativnih sindikata da se i taj problem konačno riješi, krajem lipnja donesen je Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o izvršavanju državnog proračuna RH za 2021. godinu. Nakon još jednog sastanka Ministarstva zdravstva s predstavnicima reprezentativnih sindikata u zdravstvu, Vlada je 16. rujna 2021. donijela Odluku o isplati razlike uvećanja plaće za prekovremeni rad radnicima u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja.

Slijedom donesene Odluke Ministarstvo zdravstva je zdravstvenim ustanovama dostavilo uputu (naputak) o provedbi odluke i načinu i modalitetu sklapanja sporazuma s radnicima. Time su obuhvaćeni i oni koji su pokrenuli sudske postupke i oni koji nisu.

Što je propisano Odlukom

Odlukom je propisano da će se radnicima kojima za sate ostvarene u prekovremenom radu nije kumulativno isplaćeno uvećanje plaće s osnova posebnih uvjeta rada i dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, isplatiti će se pripadajući nesporni iznos uvećanja plaće s osnova posebnih uvjeta rada, dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi te uvećanje plaće za znanstveni stupanj magistra

znanosti, odnosno znanstveni stupanj doktora znanosti za sate prekovremenog rada, i to:

– sukladno članku 57. te članku 59., odnosno članku 59.a za vrijeme važenja Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (»Narodne novine«, br. 143/13. i 96/15.)

– sukladno članku 55. te članku 57., odnosno članku 58. Kolektivnog ugovora za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja (»Narodne novine«, br. 29/18., 35/19., 78/19. i 92/19.)

– sukladno članku 53. stavku 2. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama (»Narodne novine«, br. 128/17., 47/18., 2/19., 123/19. i 66/20.),

temeljem prethodnog potpisa-

nog sporazuma s poslodavcem kojim će se detaljnije utvrditi obveze u vezi isplate razlike iznosa uvećanja plaće za prekovremeni rad na temelju ove Odluke.

Time će se, dakle, omogućiti isplata razlike iznosa prekovremenih sati u slučaju kada tužba nije podnesena, isplata u slučaju kada je tužbom pokrenut spor radi isplate razlike iznosa uvećanja plaće za prekovremeni rad te isplata po pravomoćnim sudskim odlukama u povodu tužbi radi isplate razlike iznosa uvećanja plaće za prekovremeni rad.

Kako je došlo do pogrešnog obračuna prekovremenih sati?

Od ulaska Hrvatske u EU 2013. godine u zdravstvenim ustanovama zanemarila se Di-

rektiva EU o radnom vremenu i Zakon o radu. Maksimalno je dozvoljeno raditi 180 prekovremenih sati u godini, međutim naše zdravstvo počiva na prekovremenom radu i bez njega ne bi moglo funkcionirati.

Prema kolektivnom ugovoru radnici imaju pravo na dodatke na plaću i uvećanja plaća. Međutim, uvećanje plaće s osnova posebnih uvjeta rada i dodatak za iznimnu odgovornost za život i zdravlje ljudi, te uvećanje plaće za znanstveni stupanj magistra znanosti, odnosno znanstveni stupanj doktora znanosti obračunavali su se na sate u redovnom radnom vremenu, no ne i na sate prekovremenog rada zbog čega sate prekovremenog rada poslodavci nisu adekvatno obračunavali. Sindikati su godinama upozoravali da će doći do masovnih tužbi, odnosno da će troškovi sudskih postupaka i kamata biti preveliki te tražili rješavanje problema kroz izmjene kolektivnog ugovora i dogovor oko ranijeg razdoblja.

Konačno, kroz Dodatak III Kolektivnom ugovoru za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja koji je potpisan nakon dužeg traženja reprezentativnih sindikata radnicima u djelatnosti zdravstva napokon se adekvatno i onako kako su zahtijevali sindikati, isplaćuje svaki odrađeni sat u prekovremenom radu, a provedbom spomenute Odluke Vlade RH radnici će ostvariti pravo na isplatu razlike i za razdoblje prije primjene Dodatka III.

Vlada je 16. rujna 2021. donijela Odluku o isplati razlike uvećanja plaće za prekovremeni rad radnicima u djelatnosti zdravstva i zdravstvenog osiguranja. Slijedom donesene Odluke, Ministarstvo zdravstva je zdravstvenim ustanovama dostavilo uputu (naputak) o provedbi odluke i načinu i modalitetu sklapanja sporazuma s radnicima. Time su obuhvaćeni i oni koji su pokrenuli sudske postupke i oni koji nisu

RAZLIKA IZMEĐU ČLANA I NEČLANA SINDIKATA PRI PRIMJENI PRAVA IZ KOLEKTIVNIH UGOVORA

Nikada svi radnici neće i ne moraju biti članovi sindikata, ali bi svi radnici trebali na neki način participirati za zajednička prava koja koriste, a koja sindikati i njihovi članovi izbore

Poznata je činjenica da prava iz kolektivnih ugovora u jednakoj mjeri koriste i članovi i nečlanovi sindikata, odnosno oni koji u sindikalnoj borbi sudjeluju vlastitom aktivnošću i financiranjem i svi ostali koji u tome ne sudjeluju.

Svi se možemo složiti da nije pošteno da nečlanovi uživaju plodove tuđeg odricanja.

Čelnici triju sindikalnih središnjica Matice hrvatskih sindikata, Nezavisnih hrvatskih sindikata i Saveza samostalnih sindikata Hrvatske u Priopćenju za javnost istaknuli su da hrvatski zakonski sustav stavlja u neravnotežu i diskriminatoran položaj članove u odnosu na nečlanove sindikata. To je nepravedan sustav. Takav sustav potkopava društvenu solidarnost i potiče prisvajanje plodova tuđih napora.

Obveza plaćanja naknade za korištenje povoljnosti iz kolektivnih ugovora ili ugovaranje prava koja vrijede samo za članove sindikata nisu nepoznati modeli reguliranja navedenih odno-

sa. Različita rješenja koja za cilj imaju uspostavljanje pravednih odnosa, jačanje sindikata i poticanje kolektivnog pregovaranja već dugo postoje u mnogim zemljama Europe i svijeta, od Njemačke, Slovenije, Kanade, Turske, Švicarske, Bugarske, Belgije, Danske, Švedske, Finske, Islanda pa do Izraela, SAD-a...

Uvođenje obveze plaćanja određene naknade za korištenje prava iz kolektivnih ugovora za nečlanove sindikata nije „sindikalni porez“. To je pitanje uspostavljanja ravnoteže koja će spriječiti iskorištavanje onih radnika koji svojim odricanjima osiguravaju postojanje kolektivnih ugovora i njima zajamčenih prava.

Kolektivni ugovori, božićnice, regresi i veće plaće ne padaju s neba. Sindikati ne traže nikakav novac za sebe. Žele uspostavljati pravednih odnosa u društvu i promjenu okvira koji potiče iskrivljene društvene vrijednosti i nesolidarnost. Nikada svi radnici neće i ne moraju biti članovi sindikata, ali bi svi radnici trebali na neki način participirati za zajednička prava koja koriste, a koja sindikati i njihovi članovi izbore.

Brojna radnička prava koja danas uživaju radnici, kao što su dodaci na uvjete rada, dodatni zbog iznimne odgovornosti za život i zdravlje ljudi, dodaci na smjenski rad, noćni rad, rad blagdanima, subotama i nedjeljama,

prekovremeni rad, božićnica, dar za djecu, regres za godišnji odmor, jubilarne nagrade, pravo na razne oblike pomoći, otpremnina, naknada za trošak prijevoza, dodatni dani godišnjeg odmora i drugo, nisu propisana Zakonom o radu, već su rezultat kolektivnih ugovora koje je s resornim ministarstvom i Vladom uspio ugovoriti sindikat.

Stoga, opravdano je da upravo članovi sindikata, a ne čelnici, traže da se ta prava u punom ili povećanom obimu odnose samo na njih jer isključivo oni dobrovoljno financiraju sindikalnu borbu i na njihovim leđima i aktivnostima postižu se bolji uvjeti za sve radnike.

Čelnici triju sindikalnih središnjica Matice hrvatskih sindikata, Nezavisnih hrvatskih sindikata i Saveza samostalnih sindikata Hrvatske u Priopćenju za javnost istaknuli su da hrvatski zakonski sustav stavlja u neravnotežu i diskriminatoran položaj članove u odnosu na nečlanove sindikata

ČLANOVI SINDIKALNE
PODRUŽNICE KB-a DUBRAVA
6. I 7. STUDENOGA 2021. U
VUKOVARU

Cvijeće i svijeće za Vukovar

U povodu obilježavanja Dana sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dana sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje, predsjednica sindikalne podružnice KB-a Dubrava Ivana Suton

s članovima svoje podružnice u Vukovaru polaganjem vijenca i paljenjem svijeće odali su počast žrtvama Domovinskog rata. Ove godine obilježava se 30. obljetnica stradanja Vuko-

vara, a činjenica da je i naš Sindikat osnovan upravo 1991. godine još više pridonosi značaju i vrijednostima koje odajemo Vukovaru - mjestu posebnog pijeteta.

EUROPSKA FEDERACIJA SINDIKATA EPSU NA GODIŠNJICU PANDEMIJE UPUTILA PORUKU MILIJUNA RADNIKA JAVNIH SLUŽBI DILJEM EUROPE

Ne možemo se vratiti politikama štednje iz svijeta prije pandemije

Pandemija COVID-a 19 u Europi je razotkrila krhkost javnih zdravstvenih sistema i potpuni nedostatak kapaciteta da se odgovori na šok s kojim je cijela Europa suočena. Europski sindikati javnih službi prosvjedovali su zbog nedostatka osoblja, nedovoljnog financiranja i neadekvatnih resursa znatno prije izbijanja pandemije. Ne začuđuje stoga što su zdravstveni sistemi i institucije za socijalnu skrb bili potpuno preopterećeni kada je udario prvi val pandemije. Na godišnjicu pandemije, poruka milijuna radnika javnih službi diljem Europe glasi: Ne možemo se vratiti politikama štednje iz svijeta prije pandemije.

Ova nezapamćena zdravstvena kriza pokazuje da EU mora razmotriti mogućnost ponovnog preuzimanja određenih sektora koji garantiraju sigurnost europskih građana, poput farmaceutske industrije.

Također bi trebalo preispitati uspostavlja-

NEMA ZARADE
PANDEMIJI

7. travnja 2021
Svjetski dan zdravlja

EPSU

U povodu Svjetskog dana zdravlja EPSU je naglasio jednu od glavnih pouka naučenih iz pandemije COVID-a 19 - više nego ikad moramo zaštititi zdravlje i njegu od komercijalizacije i privatizacije, nitko ne bi trebao zarađivati na pandemiji

nje europskih kompetencija u zdravstvu i u državama koje nisu članice, kako bi se odgovorilo na pandemije, kako u EU, tako i u trećim zemljama.

Nedostaci otkriveni tijekom ove krize pokazuju da se velik dio sredstava iz EU fonda za oporavak mora izdvojiti za ulaganja u javne usluge, koje predstavljaju univerzalne vrijednosti na kojima se temelji EU. Čelnici europskih sindikata javnih službi ističu da će se boriti za ravnopravnost na tržištu rada, bolje uvjete rada i više javnih ulaganja. Ključno je da u oporavku od, kako se pokazalo, najgore ekonomske krize, radnici, zajednice i naš planet imaju prioritet nad profitom nekolicine. U povodu Svjetskog dana zdravlja EPSU je naglasio jednu od glavnih pouka naučenih iz pandemije COVID-a 19 - više nego ikad moramo zaštititi zdravlje i njegu od komercijalizacije i privatizacije, nitko ne bi trebao zarađivati na pandemiji.

U POVODU MEĐUNARODNOG DANA SESTRINSTVA ODBOR ZA ZDRAVSTVO I SOCIJALNU POLITIKU ODRŽAO TEMATSKU SJEDNICU O STANJU SESTRINSTVA U RH

Medicinske sestre treba aktivno uključiti u zdravstvene politike, a sestrinsku struku proglasiti deficitarnom

Upovodu obilježavanja Međunarodnog dana medicinskih sestara i medicinskih tehničara 12. svibnja, Odbor za zdravstvo i socijalnu politiku održao je 5. svibnja tematsku sjednicu posvećenu stanju sestrinstva u Republici Hrvatskoj kako bi se analizom aktualne situacije i problema u toj najbrojnijoj profesionalnoj skupini unutar hrvatskoga zdravstva mogao dati doprinos unaprijeđenju položaja medicinskih sestara i tehničara.

U svom izlaganju predsjednica Glavnog vijeća HSS MS-MT-a Anica Prašnjak osvrnula se na brojčane pokazatelje stanja medicinskih sestara na globalnoj razini te naglasila golemi problem nedostatka broja medicinskih sestara.

Nedostatak financijskih sredstava uz rastuću zdravstvenu potrošnju postaje sve teže rješivim problemom u Hrvatskoj.

Kao dugoročna rješenja navela je da je potrebna konačna i ozbiljna reforma zdravstva. Medicinske sestre treba aktivno uključiti u zdravstvene politike, a sestrinsku struku proglasiti deficitarnom.

U svom izlaganju predsjednica Glavnog vijeća HSS MS-MT-a Anica Prašnjak osvrnula se na brojčane pokazatelje stanja medicinskih sestara na globalnoj razini te naglasila golemi problem nedostatka broja medicinskih sestara

Strategija razvoja ljudskih resursa u zdravstvu:

- razvoj plana i sustava za praćenje ljudskih resursa u zdravstvu omogućio bi bolje projekcije i procjene dostatnosti broja zdravstvenih djelatnika;
- potrebno je povećati upisne kvote u škole za medicinske sestre te uskladiti sistematizaciju radnih mjesta u zdravstvenim ustanovama sukladno prihvaćenim standardima kvalitete;
- bez medicinskih sestara, primalja i drugih zdravstvenih radnika, države ne mogu pobijediti u borbi protiv epidemije, niti postići univerzalnu zdravstvenu pokrivenost i ciljeve održivog razvoja;
- medicinske sestre moraju biti ravnopravni partneri u procesu kreiranja politika, kako bi se postigla značajna poboljšanja na državnoj, lokalnoj i nacionalnoj razini u pružanju skrbi i zdravstvenoj politici;
- konačno, promicanje zapošljavanja i zadržavanja svih zdravstvenih radnika u Hrvatskoj, osiguravajući im pristup stalnom profesionalnom razvoju, dovelo bi do zadržavanja zdravstvenoga kadra u Republici Hrvatskoj.

HSS MS-MT SUDJELOVAO U PROJEKTU JAČANJE SOCIJALNOG DIJALOGA

Kreirat će se politike koje će dovesti do povećanog rada na inicijativama za zapošljavanje i zadržavanje radne snage

Učinkovitost, dostupnost, dobra kvaliteta skrbi i otpornost bolničkih i zdravstvenih sustava postali su još važniji tijekom zdravstvene krize. Unatoč prepoznavanju njihova velikog značaja, bolnički sektor i zdravstvo suočavaju se s dugoročnim izazovima koji su se pogoršali od izbijanja pandemije. Kriza je jasno pokazala kako slabosti zdravstvenog sustava mogu snažno utjecati na javno zdravstvo i gospodarski razvoj diljem država članica EU.

Radi jačanja uloge socijalnih partnera na razini EU, Europska udruga poslodavaca u bolničkom sektoru i zdravstvu (HOSPEEM) i Europska federacija sindikata javnih službi (EPSU) organizirale su zajednički projekt. Ciljevi projekta su:

utvrditi i rješavati potrebe sektorskih socijalnih partnera za izgradnjom kapaciteta;

prikupiti kvantitativne i kvalitativne podatke o sadašnjoj uključenosti u Europski semestar i jačati njihovu ulogu u tom pogledu.

Konkretno, projekt je istraživao prioritete socijalnih partnera te kako se ti prioriteti mogu bolje artikulirati u budućim aktivnostima HOSPEEM-a i EPSU-a

U završnom izvješću prezentirani su podaci i informacije po zemljama iz četrnaest ciljanih zemalja: Bugarske, Mađarske, Poljske, Rumunjske, Cipra, Grčke, Italije, Malte, Portugala, Španjolske, Hrvatske, Češke, Slovačke i Slovenije.

Zaključak projekta navodi da je ciljanim zemljama zajedničko to da su njihovi raslojavanja za zdravstvenu skrb dugoročno ispod prosjeka EU - 27, a nedostatak osoblja posljedno uzrokuje povećanje obima posla i ugrožava sigurnost pacijenata i osoblja. Osim toga,

odlazak zdravstvenih djelatnika, uglavnom u zapadne i sjeverne zemlje, gospodarski je i društveni izazov za sve ciljane zemlje. Nedostatak radne snage dovodi do nesigurnosti rada koju karakterizira dugo radno vrijeme, povećanje broja noćnih smjena i ponovno zapošljavanje umirovljene radne snage. Radni uvjeti tijekom krize koju je uzrokovala bolest COVID-19 pokazali su povećanu potrebu za koordiniranim i uključujućim djelovanjima na nacionalnim i europskoj razini radi učinkovitog suočavanja s izazovima. Kao rezultat toga, zastupljenost socijalnih partnera u europskom sektorskom socijalnom dijalogu i njihov uključenoost u semestar postali su ključni.

Konačno, temeljem dobivenih podataka, socijalni partneri zajednički su se složili da će se kreirati politike koje će dovesti do povećanog rada na inicijativama za zapošljavanje i zadržavanje radne snage te većeg istraživanja programa za izgradnju kapaciteta koji bi pomogli povećati političku potporu socijalnom dijalogu.

U LIPNJU OVE GODINE PODRUČJE POŽEŠTINE POGODILE ELEMENTARNE NEPOGODE - POPLAVE, BUJICE I SNAŽNA TUČA

HSS MS-MT svojim je članovima, čija je imovina stradala od poplave i tuče, novčano pomogao u sanaciji štete

Poplave i bujice 6. su lipnja 2021. području Požege i okolice nanijele goleme štete kako na privatnim kućama, tako i na javnoj i gradskoj infrastrukturi, a potkraj mjeseca, 25. lipnja, opet ih je pogodilo nevrijeme praćeno tučom veličine oraha

Jako nevrijeme pogodilo je područje Požege i okolnih mjesta (Drškovci, Vidovci i Dervišaga) 6. lipnja 2021. Po metru četvornome palo je oko 60 litara kiše, a bio je prekinut i promet željeznicom između Požege i Pleternice. Zbog blatnih bujica bila je zatvorena i županijska cesta prema Novoj kapeli te paraliziran grad Požega. Apokaliptične slike obišle su cijelu Hrvatsku.

Poplave i bujice nanijele su štetu kako na privatnim kućama, tako i na javnoj i gradskoj infrastrukturi.

U otklanjanju štete sudjelovali su vatrogasci iz Požege i okolnih mjesta, Civilna zaštita, MUP, HEP itd.

Potkraj mjeseca, 25. lipnja 2021., područje Požege i okolice opet je pogodilo nevrijeme praćeno tučom veličine oraha. Tuča je nanijela velike štete na kućama, automobilima, vrtovima, voćnjacima...

Dio Požege i mjesta u okolici ostao je bez električne energije. U nevremenu su, kako su javljali mještani, stradale i brojne ptice.

Razbijeni crjepovi, fasade, stakla, rolete i automobili doista su ostavljali sliku „apokalipse“. Najstariji mještani, prema izvještavanju lokalnih medija, nisu takvo što vidjeli.

Poplavom i tučom u Požeštini brojnim je mještanima nanesena velika materijalna šteta pa tako, na žalost, i članovima podružnice HSS MS-MT-a Opće županijske bolnice Požega.

Lopatama smo zgrtali led - izjavila je jedna medicinske seštra.

HSS MS-MT svojim je člano-

vima, čija je imovina stradala od poplave i tuče a koji su podnijeli zahtjev, u skladu s mogućnostima, novčano pomogao u sanaciji štete.

Branka Kocijan, primalja u OŽB-u Požega, dugogodišnja članica HSS MS-MT-a, radi već 36 godina.

Posao u ovo vrijeme pandemije veoma je zahtjevan. Zbog toga smo pod stalnim pritiskom i stresom. Osim pandemije, Požegu su pogodile i snažna tuča i poplava. Meni je tuča nanijela velike štete: stradao mi je krov kuće, fasada, garaža... Osim pomoći Grada Požege, dobila sam i pomoć od Sindikata i ugodno se iznenadila. Svaka pomoć dobro dođe, veliko hvala našem Sindikatu - kaže Branka Kocijan.

Posao u ovo vrijeme pandemije veoma je zahtjevan. Zbog toga smo pod stalnim pritiskom i stresom. Osim pandemije, Požegu su pogodile i snažna tuča i poplava. Meni je tuča nanijela velike štete: stradao mi je krov kuće, fasada, garaža... Osim pomoći Grada Požege, dobila sam i pomoć od Sindikata i ugodno se iznenadila. Svaka pomoć dobro dođe, veliko hvala našem Sindikatu, kaže Branka Kocijan, primalja u OŽB-u Požega

HELENA BATLJAN, JEDNA OD GLAVNIH SESTARA NA ODJELU PULMOLOGIJE U SPECIJALNOJ BOLNICI ZA PLUĆNE BOLESTI U PETRINJI

Pomoći Sindikata bila sam ugodno iznenađena, pogotovo visinom iznosa

Helena Batljan, medicinska sestra u Općoj bolnici „Dr. Ivo Pedišić“, radi već 15 godina, a uz rad se i školovala, najprije je postala prvostupnica sestrinstva, a 2006. završila je i fakultet. Sada je jedna od glavnih sestara na Odjelu pulmologije u Specijalnoj bolnici za plućne bolesti u Petrinji.

Naš pulmološki odjel jedno je vrijeme, tri tjedna, bio zatvoren jer smo imali prodor COVID-a - priča Helena Batljan koja je, s obzirom na to da je cijepljena, radila ranije i na COVID odjelu u Sisku.

Dakle, svi smo morali ostati u izolaciji, a na dan potresa, 28. prosinca 2020., upravo smo izašli iz izolacije. Potres me je zatekao u autu ispred kuće. Spremala sam otići sa svojim djevojčicama kod bake i djeda jer nismo bili kod njih za Božić - prisjeća se Helena i nastavlja:

Imali smo sreću, nitko od njih nije stradao, ali je stan pretrpio veliku štetu. To poslijepodne otišla je u bolnicu, na odjel, i pomagala u evakuaciji.

Helena Batljan godinama je članica Sindikata te ističe kako ju je pomoć Sindikata iznimno razveselila. Pomoć Sindikata mi je dobrodošla, naravno. Bila sam doista ugodno iznenađena, pogotovo s obzirom na iznos koji nismo očekivali, to je lijepa gesta. Sindikat je sve brzo rješavao, bez previše papirologije.

Trenutačno su zbog posljedica potresa uvjeti u kojima radi, kaže, nehumani i za medicinsko osoblje i za pacijente. Naime, odjeli su smješteni u kontejnerima.

Trebali bismo se svi uskoro preseliti u montažni prostor u Mošćenicu. Ovdje, u kontejnerskom dijelu, su ambulate, tri pulmološke i bronhoskopija, dok je odjel produženog liječenja i palijative trenutačno zatvoren, taj će se odjel aktivirati kad se preselimo u taj montažni objekt u industrijskoj zoni u Mošćenici - pojašnjava.

Naime, stara zgrada, koja je doista stradala u potresu, a u kojoj su bili smješteni odjeli u Petrinji, još nije obnovljena. Osim što je zgrada oštećena u potresu, i klizište je napravilo veliku štetu. U toj su zgradi prije rata bili smješteni TBC odjeli.

Trenutačno su zbog posljedica potresa uvjeti u kojima radimo nehumani i za medicinsko osoblje i za pacijente. Naime, odjeli su smješteni u kontejnerima. Nadamo se da ćemo se uskoro svi preseliti u montažni prostor u Mošćenicu. U kontejnerskom dijelu su ambulate, tri pulmološke i bronhoskopija, dok je odjel produženog liječenja i palijative trenutačno zatvoren, on će se aktivirati kad se preselimo u Mošćenicu

RADOJKA LISJAK, 36 GODINA RADNOGA STAŽA U SPECIJALNOJ BOLNICI ZA PLUĆNE BOLESTI U PETRINJI KOJA JE NAKON DOMOVINSKOG RATA PRIKLJUČENA OB-U „DR. IVO PEDIŠIĆ“

Članica sam našeg Sindikata od 2004. godine i hvala Sindikatu na pomoći!

Radojka Lisjak, nakon 36 godina radnoga staža koji je odradila u Općoj bolnici „Dr. Ivo Pedišić“, uglavnom na Pulmološkom odjelu u Petrinji, uskoro ide u mirovinu. Naime, Specijalna bolnica za plućne bolesti u Petrinji je poslije Domovinskog rata priključena OB-u „Dr. Ivo Pedišić“. Radojka je počela raditi 1978. godine na Odjelu psihijatrije u Petrinji, a početkom rata izbjegla je s obitelji u Veliku Goricu i radila u Žadini. Nakon završetka rata, 1996., zaposlena je u Domu umirovljenika u Petrinji, a od 2004. u Općoj bolnici „Dr. Ivo Pedišić“ na Pulmološkom odjelu u Petrinji.

Potres je izazvao više straha i neizvjesnosti nego pandemija koronavirusa, iako je i pandemija učinila svoje. Sve je teško, traumatično i neizvjesno, ali potres je ipak unio više straha - govori Radojka koja, poput svih ljudi s potresom pogođenih područja, nikada neće zaboraviti dan velike trešnje.

Prvi dan, kada su se dogodila dva potresa ujutro, bila sam sama kod kuće i pripremala se za dnevnu smjenu. Taj dan sam odradila, a sljedeći imala termin za cijepljenje. Kolegica i ja vozele smo se zajedno u auto i upravo se bile dovezle ispred Konzuma kad nam se auto počeo tresti, „šetati“ lijevo-desno... Strašno! Najprije sam provjerila kako mi je sin koji je radio u jednom restoranu, a kad sam se čula s njim i saznala da je dobro, kolegica i ja otišle smo u bolnicu i pomogle u evakuaciji pacijenata.

Na njezinoj kući, srećom, nije bilo znatnije štete - popucalo je krovšte i dimnjak, između prozora se pojavile pukotine, ali konstrukcija kuće je ostala jer je kuća obnovljena poslije rata. Kuća je dobila zelenu naljepnicu, unatoč šteti.

Budući da je članica HSS MS-MT-a, Radojka je imala pravo na sindikalnu pomoć.

Članica sam našeg sestrinskog Sindikata od 2004. i hvala Sindikatu na pomoći. Ja nikada nisam imala loša iskustva sa Sindika-

Ja nikada nisam imala loša iskustva sa Sindikatom. Za sve u čemu mi je mogao pomoći, pomogao je. Primjerice, kad god sam mijenjala naočale, dobila bih, prema odredbama, po 300 do 400 kuna, imala sam i iskoristila pravo na protetiku, kad mi je mama preminula, dobila sam pomoć od sindikata, i kad mi je suprug preminuo, pomoć sindikata je pristigla... Svaka čast našem sindikatu

tom. Za sve u čemu mi je mogao pomoći, pomogao je. Primjerice, kad god sam mijenjala naočale, dobila bih, prema odredbama, po 300 do 400 kuna, imala sam i iskoristila pravo na protetiku, kad mi je mama preminula, dobila sam pomoć od Sindikata, i kad mi je suprug preminuo, pomoć Sindikata je pristigla... Svaka čast našem Sindikatu - ističe Radojka i poručuje svim mlađim kolegicama da budu članice Sindikata:

Zajedno smo jače, a Sindikat je uvijek uz nas, u svim teškim situacijama možemo računati na njegovu pomoć.

Naš sindikat ne pravi probleme.

Radojka Lisjak, unatoč teškoćama s kojima se suočavala tijekom svoga radnog vijeka, nikada nije žalila što je medicinska sestra. Nikada nisam žalila što sam medicinska sestra, bez obzira na to što mi je ponekad bilo zaista teško i što je bilo mnogo stresa. Uvijek sam radila na najtežim odjelima i uvijek je nas sestara bilo malo, ali ovaj posao ne bih mijenjala ni za što.

Sestra Radojka u trenutačnom aktualnom prijedoru u vezi s cijepljenjem protiv koronavirusa vrlo jasno ističe da se treba cije-

piti. Cijepila se dva puta te je nakon toga i oboljela od korone, međutim, smatra da ju je cjepivo spasilo. U ožujku sam primila obje doze, a u rujnu sam zaražena koronom. Ali, nisam imala nikakve teške simptome, niti temperaturu, tek neki metalni okus u ustima, pomalo gubitak apetita i nisam se osjećala najbolje. Uopće nisam ni šmrkala niti kašljala. Kako sam dosta narušenog zdravlja i u godinama, dobro sam prošla upravo zato što sam se cijepila. Za 4-5 mjeseci provjerit ću antitijela pa idem i po na svoju booster, treću dozu jer cjepivo znači život.

TAMARA MIRKOVIĆ, POVJERENICA HSS MS-MT-a U OPĆOJ BOLNICI „DR. IVO PEDIŠIĆ“ SISAK

Ljudi traže sigurnost i savjete, ali mnogima još nije jasno koliko je Sindikat važan

Tamara Mirković, već godinu dana povjerenica HSS MS-MT-a u Općoj bolnici „Dr. Ivo Pedišić“ Sisak, pomalo, kako kaže, „hvata konce“ s obzirom na razorni potres u Petrinji i Sisku i pandemiju COVID-a 19.

Radi na Odjelu za kirurgiju i već je 23 godine medicinska sestra u operacijskoj sali, a nakon što se angažirala kao povjerenica HSS MS-MT-a, počeo je rasti broj članova u njezinoj sindikalnoj podružnici. Ističe da medicinske sestre trebaju biti u našem sestrinskom Sindikatu jer se jedino tako mogu boriti za svoja prava.

Iznimno je angažirana u prenošenju informacija o benefitima i važnosti članstva u Sindikatu te je u tom smislu aktivna i na društvenim mrežama, primjerice, otvorila je i grupu na Facebooku.

Ljudi traže sigurnost i savjete, ali mnogima još nije jasno koliko je Sindikat važan. Tako, primjerice, trebam objašnjavati da im božićnice i regrese nije dala Vlada RH, nego je za to zaslužan Kolektivni ugovor, a netko se morao izboriti za taj Kolektivni ugovor i mnoge druge stvari - kaže Tamara Mirković.

Sindikat je uz svoje članove uvijek, a osobito u teškim, izazovnim vremenima, a takvih nam, nažalost, ne nedostaje. Osim borbe s pandemijom koronavirusa, poharali su nas i razorni potresi. Sindikat je na potresom zahvaćenom području isplatio jednokratnu novčanu pomoć, a ta je činjenica ljudima, osim dobrodošle pomoći, pružila i onaj prijeko potrebni dašak nade, spoznaju da nisu sami u svojoj nevolji.

Sindikat je dijelio pomoć prema potvrdama o naljepnicama koje smo uzeli iz Stožera Civilne zaštite. To je jako lijepo, pomoglo je mnogim ljudima. U mojem

Tamara radi na Odjelu za kirurgiju i već je 23 godine medicinska sestra u operacijskoj sali, a nakon što se angažirala kao povjerenica HSS MS-MT-a, počeo je rasti broj članova u njezinoj sindikalnoj podružnici

su stanu bili svi zidovi popucali, kupaonica oštećena, ali uspjela sam sve to pokrpati s pomoći Sindikata - govori Tamara, ali i dodaje kako su bili pomalo čudni kriteriji za dodjeljivanje naljepnica: Ne znam koji su bili kriteriji za naljepnice, ali, evo, na zgradi u kojoj je moj stan procijenjena je šteta od 4,5 milijuna kuna, a na njoj je zelena naljepnica!?

Nevoljama tu nije kraj. Radnici su ostvarili pravo i na pet slobodnih dana zbog potresa, no mnogi ne mogu ostvariti to pravo.

Ja sam kao predstavnica Sindikata iznijela taj problem pred Upravu, no rekli su mi: 'A dobro, dobro, zašto niste odmah iskoristili tih pet dana?!' A što vi mislite?! U bolnici ima 400 sestara, što da su sve odjednom uzele pet slobodnih dana?!

Uz sve probleme koje su donijeli borba s pandemijom i potres, sestre su se suočile i s još jednim velikim problemom - sestara nema dovoljno!

Treba pokriti COVID odjele, treba pokriti matičnu bolni-

cu, bolnice iz drugih gradova Hrvatske traže pomoć... a sestara je i prije ovih nevolja bilo nedovoljno. Ja radim u operacijskoj sali kao instrumentarka, a ako nam ode samo jedna sestra, i te kako se osjeti. Na COVID odjele obično idu mlađe kolegice, nije im lako, stalno u zaštitnim odjelima, a COVID dodatak je vrlo, vrlo smiješan, neke 4 kune po satu. Ni nama nije lako, radimo za dvoje, troje ljudi. Dokad?!

U bolnici je velik nedostatak medicinskih sestara. Prema sistematizacijama, uvijek ih nedostaje.

Kod nas na odjelu trebaju biti tri sestre, ali smo dvije. Sestara nema, ne javljaju se na natječaj. Otvorimo natječaj za 15 sestara, javi ih se osam, a od toga dođe pet.

Sindikat je dijelio pomoć prema potvrdama o naljepnicama koje smo uzeli iz Stožera Civilne zaštite. Članovi sindikata koji su imali zelene naljepnice dobili su pomoć. To je jako lijepo, pomoglo je mnogim ljudima

Miroslava Brigljević iz Siska u zdravstvenom sustavu radi 22 godine, s 18 godina se zaposlila u sisačkoj Općoj bolnici „Dr. Ivo Pedišić“ na Odjelu kirurgije te je prošla sve kirurške odjele, osim Jedinice intenzivnog liječenja. U međuvremenu je završila višu medicinsku školu u Milnarskoj i visoku medicinsku u Rijeci, sveučilišni studij sestrinstva. Sada je magistra sestrinstva, ali joj magisterij još uvijek nije priznat u sisačkoj bolnici.

Čula sam da navodno KB Dubrava i jedna bolnica u Slavoniji priznaju magisterij. Barem se nazire svjetlo na kraju tunela - kaže Miroslava i ističe kako je važno biti član sindikata:

Članica sam našega Sindikata otkad radim. Ako se zajedno ne budemo borili za svoja prava, ništa nećemo postići. I u pitanju priznanja obrazovnog statusa i svim drugim problemima s kojima se suočavamo u svom radu, moramo nastupati organizirano i zajedno.

Uz pandemiju koronavirusa s kojim se suočava cijeli svijet, vaš je kraj pogodio i razorni potres. Kako se nositi s tim?

Mi smo siromašna županija, mnogi su se ljudi iselili, mnogo je starog stanovništva. Mnogo je i sirotinje, zatvorile su se tvornice koje su držale ovaj grad, a onda dođe pandemija koja traje gotovo dvije godine pa nas pogodi potres... Naša županija koja je već bila u vrlo teškom stanju, ne znam kako će se oporaviti od ovih pošasti. Bolnica je bila u vrlo lošem stanju, sreća što je sagrađen paviljon pa ljudi nisu morali ići u Zagreb, Viroviticu i Bjelovar tražiti posao. Da nije ta zgrada sagrađena, vjerujem da bi 50 posto ljudi moralo tražiti posao negdje drugdje.

Gdje vas je zatekao potres?

Na dan potresa, 29. prosinca 2020, bila sam u bolnici. Jutro prije zabilježena su dva potresa pa smo očekivali nešto slabiji sljedeći, međutim... Ja sam, dakle, bila u bolnici, radila sam prvu smjenu u ambulanti. Vjerujte, sve mi je to konfuzno, jednostavno sam osjetila propadanje pod nogama, kako dolazi nešto iz dubine zemlje. Stigla sam se ustati, doći do štoka, prihvatiti se, ali onda sam se prepala jer naši štokovi nisu debeli nego tanki pa su počeli pucati, počelo se rušiti na sve strane. Premrli smo od stra-

MIROSLAVA BRIGLJEVIĆ, 22 GODINE U SISAČKOJ OPĆOJ BOLNICI „DR. IVO PEDIŠIĆ“ NA ODJELU KIRURGIJE

Oni koji su bili napustili Sindikat, sada se vraćaju

U Sindikatu su odlučili da će dati po određenu svotu za zelene, crvene i žute naljepnice. Javila sam se, prikupili smo sve dokumente koje su tražili i poslali. Svaka kuna dobro dođe, pogotovo onima kojima je sve srušeno, a i činjenica da je Sindikat uz nas je dragocjena. Tako to i treba biti, sindikat treba izaći u susret članu i omogućiti mu nešto

ha, sve se njihalo, gore-dolje, lijevo-desno i trajalo, i trajalo, nikad kraja... Poslije su mi rekli da je taj potres trajao 20-ak sekundi, no meni se činilo kao cijela vječnost. Nekako sam se u tom kaosu sklonila pod stol.

Kad je stalo, požurili smo običi pacijente da vidimo ima li stradalih, a onda je počela evakuaci-

ja. Trebalo je izvući sve pacijente. Vrata lifta se zaglavila pa su dečki šipkama otvarali lift, za to vrijeme iznosili smo pacijente u plahtama. Tada je COVID odjel bio na trećem katu, a na njemu je ležalo 12 pacijenata. Ljudi su ih iznosili u plahtama u novi paviljon, nismo nosili ni maske ni uniforme, kakvi smo zatečeni,

Miroslava Brigljević završila je višu medicinsku školu u Milnarskoj i visoku medicinsku u Rijeci, sveučilišni studij sestrinstva. Sada je magistra sestrinstva, ali joj magisterij još uvijek nije priznat u sisačkoj bolnici. Članica je Sindikata otkad radi te ističe da i u pitanju priznanja obrazovnog statusa i svim drugim problemima s kojima se suočavaju u svom radu, moraju nastupati organizirano i zajedno

takvi smo ih nosili. Odvajali smo pozitivne u jedan kraj paviljona, negativne u drugi, no bilo je svega u tom kaosu.

Je li vaš dom jako oštećen u potresu?

Moje stan, koji je u jednoj od pet povezanih zgrada dolje u naselju Caprag, dobio je crvenu naljepnicu. Zgrada u kojoj je 160 stanova je neupotrebljiva, a ne znam hoće li je rušiti ili renovirati jer još nismo dobili povratne informacije od Ministarstva o tome što će biti sa zgradom.

Kako je pet ulaza, neki se ljudi nisu mogli dogovoriti da skupe potpise i pošalju Ministarstvu, znate kako to ide. Od svih stanara su tražili potpise i nadam se da su ih ljudi prikupili, mi iz naše ulice jesmo.

Sada sam u roditeljskom stanu koji je 50 metara udaljen od moje zgrade, živim s mamom.

Dobili ste pomoć Sindikata?

U Sindikatu su odlučili da će dati po određenu svotu za zelene, crvene i žute naljepnice. Javila sam se, prikupili smo sve dokumente koje su tražili i poslali. Svaka kuna dobro dođe, pogotovo onima kojima je sve srušeno, a i činjenica da je Sindikat uz nas je dragocjena. Tako to i treba biti, Sindikat treba članu izaći u susret i omogućiti nešto. E, oni koji su bili napustili Sindikat, sada se vraćaju.

Koji su problemi s kojima se vi sestre sada susrećete?

Nekih većih problema nemamo, sve ide po kolektivnom ugovoru, nema mobinga, plaća ide... Ali, u našoj bolnici nedostaje sestara, navodno se u posljednje vrijeme ni na natječaje ne javljaju.

S mog odjela otišle su u godinu dana četiri sestre, što na porodičnu, što u mirovinu, a dobili smo dvije. Krpamo se kako znamo i umijemo.

Jasmina Herak, medicinska sestra u OB-u „Dr. Ivan Pedišić“ u Sisku, u toj ustanovi radi već 28 godina. Prošla u toj bolnici i rat i potres. Od samoga početka je na kirurškom odjelu i u operacijskoj dvorani. Bila je mobilizirana za vrijeme rata, a prošla je terene na Velebitu, gdje je u medicinskom timu pratila specijalce MUP-a, na Banovini te je sudionica vojno-redarstvenih akcija Bljesak i Oluja. Članica je HSS MS-MT-a otkako se zaposlila, od 1993.

Odlučila sam se za Strukovni sindikat jer mislim da je on najkompetentniji. Brani struku - ističe Jasmina.

Što vam je najtraumatičnije iskustvo kao medicinske sestre?

Prošla sam i rat i potres u bolnici, no potres mi je bilo traumatičnije iskustvo nego rat. Nekako smo za vrijeme rata bili drukčiji ljudi, bili smo složniji, imali neki cilj za koji smo se borili, a potres, to je bilo iznenadno traumatično iskustvo. Imala sam posljedica nakon rata, ali se to nekako potisnulo i prošlo, ali, ovo, potres, još uvijek je prisutno, još uvijek se na zvukove i trešnje trgnem, prestrašim.

Na dan potresa radila sam u operacijskoj sali na 4. katu. Potres me je, dakle, zatekao usred operacije koja je, hvala Bogu, bila pri samom kraju. Kad je zatreslo, doktor je brzo završio operaciju, zaštitili smo pacijenta pa kad je stalo, u hitnu evakuaciju. Kako dizala nisu radila, pacijente smo niz stepenice u plahtama iznosili iz bolnice.

A nakon evakuacije?

Pitali smo se: 'Bože, što sada, dolazit će nam ozlijeđeni, a mi niti imamo prostora za rad, niti uređaja, ništa...' Sav materijal i aparatura bili su nam na četvrtom katu. Sve sestre koje su taj dan radile, a neke su došle i od kuće, sve smo naše stvari s četvrtog kata na rukama iznijele u zgradu ginekologije i tamo osposobili operacijske sale za ne daj Bože. Svi pacijenti iz naše zgrade, s kirurgije, bili su evakuirani i radilo se na organizaciji prijevoza pacijenata u Zagreb. Dok prijevoz nije organiziran, bili su smješteni u ovoj najnovijoj zgradi koja još nije bila u funkciji.

Mi smo se preselili u zgradu ginekologije i tamo nakon nekog vremena počeli operirati. U lipnju smo se vratili u zgradu kirurgije.

JASMINA HERAK, MEDICINSKA SESTRA U OB-U „DR. IVAN PEDIŠIĆ“ U SISKU VEĆ 28 GODINA

Odlučila sam se za HSS MS-MT jer je on najkompetentniji - brani struku

Jasmina Herak bila je mobilizirana za vrijeme rata, a prošla je terene na Velebitu, gdje je u medicinskom timu pratila specijalce MUP-a, na Banovini te je sudionica vojno-redarstvenih akcija Bljesak i Oluja. Članica je HSS MS-MT-a otkako se zaposlila, od 1993. godine

Je li vaš dom oštećen u potresu?

Moja kuća dobila je narančastu naljepnicu jer su mi svi dimnjaci popadali, a s obzirom na to da mi je potkrovlje obloženo gipsanim pločama, postojala je opasnost od daljnjeg urušavanja. Mislim da sam dobro prošla naspram drugih i sve smo, hvala Bogu, već popravili.

Sindikatu vam je pomogao materijalno, koliko je mogao.

Naš sestrinski Sindikat pokazao se vrlo korektnim. Pomogao je svojim članovima.

Osjeti li se nedostatak medicinskih sestara i tehničara?

Jako se osjeti, ne znam je li dovoljno imati tri medicinske sestre

na odjelu na kojemu imate 30 pacijenata. U posljednje vrijeme dosta je sestara primljeno na posao, a neke su sa svojih bivših radilišta prešle u Objedinjeni hitni prijem. U ovoj pandemiji sestre idu na ispomoć u druge ustanove i gradove, naše kolegice koje su inače instrumentarke, odlaze raditi po COVID odjelima.

Ja imam dvije kćeri koje rade u zdravstvu, jedna u OBP-u Sisku, a druga, mlađa, u Zagrebu. Obje izvanredno studiraju, uz rad. Poslije potresa mlađa kći htjela je ostatu u Sisku. No, ovdje je pomalo sve sivo i nema života za mlade. Zagreb nudi više mogućnosti.

Postoje li među vama tenzije cijepljeni - necijepljeni?

Ima tenzija cijepljeni - necijepljeni, no svatko ima pravo na svoje mišljenje.

PAULINA ČEH, 29 GODINA U OPĆOJ BOLNICI „DR. IVAN PEDIŠIĆ SISAK“, OD ČEGA 18 NA ODJELU KIRURGIJE

Sindikat je odmah priskočio u pomoć

Paulina Čeh medicinska je sestra koja već 29 godina radi u Općoj bolnici „Dr. Ivan Pedišić Sisak“, od čega 18 na Odjelu kirurgije, dječje i plastične. Poput ostalih, i ona je strašnim doživjela potres i pandemiju COVID-a 19.

Preživjeli smo potres, no bilo je zastrašujuće. Kad se čovjek suoči s takvom razornom katastrofom, osim činjenice da smo preživjeli, sve drugo postane manje važno. Pandemija i COVID su nam nakon potresa bili najmanja briga. Naša cijela bolnička zgrada bila je iseljena, i dalje je neupotrebljiva, a mi smo se svi smjestili u jednu malu zgradu.

Onako nagurani, bilo je kaotično - priča Paulina Čeh čiji je stan znatno oštećen u potresu. Njezina zgrada dobila je narančastu naljepnicu:

Isti dan svi smo se iselili iz zgrade, cijela je popucala. Ne znam kako ćemo s obnovom, iznos koji traže za obnovu naše zgrade je prevelik, ispalo je da bismo morali idućih deset godina plaćati kredit s ratama od 2.000 kuna mjesečno, samo za statiku zgrade. Kad smo sve izračunali, manje smo platili stan! Krasan stan, od 70 m², a u sekundi je sve palo. Ostanete bez svega, nema-

Stan Pauline Čeh znatno je oštećen u potresu, a njezina zgrada dobila je narančastu naljepnicu. Ne zna kako će s obnovom. Iznos koji traže za obnovu zgrade je prevelik. Kad su sve izračunali, kaže, manje su platili stan!

te krov nad glavom - govori Paulina te dodaje kako još ništa nije renovirano:

To će, kažu, država obnoviti. Srećom, suprugova obitelj imala je jedan mali stan u zgradi koja nije stradala pa smo se tamo preselili. No, Sindikat je odmah priskočio u pomoć. Nisam se nadala pomoći, tako da me ta gesta našega Sindikata iznenadila i silno dirnula. U ovakvoj nevolji svaka kuna dobro dođe, svaka je lijepa gesta dobrodošla.

Građani Siska i Petrinje govore da su se sigurnije osjećali u ratu, potres je strašan, nepredvidiv...

Baš je ružan osjećaj, od tada ne volim noćne smjene - govori Paulina i dodaje:

Taj dan kad nas je pogodio potres nisam radila, došla sam iz noćne smjene to jutro, kad je zabilježen manjih potres. Dan prije velikog potresa bila su dva potresa ujutro i mislili smo da je to. Dosta je zgrada oštećeno, dimnjaci su popadali, a taj dan su i Milanović i Plenković došli. No, kad je u utorak grunuo onaj veliki potres, vidjeli smo da su potresi prije toga bili ništa.

Njihov je odjel odmah evakuiran u Zagreb. Zaposlenici su otišli kamo je tko mogao, a na svoj odjel vratili su se tek 1. rujna.

To će, govore, država obnoviti. A kad... Sindikat je, srećom, odmah ponudio pomoć. Nisam se nadala pomoći, tako da me ta gesta našega Sindikata iznenadila i silno dirnula. U ovakvoj nevolji svaka kuna dobro dođe, svaka je lijepa gesta dobrodošla

JOSIPA ROŽMAN, POVJERENICA HSS MS-MT-a U OPĆOJ BOLNICI KARLOVAC

Neke stvari smo riješili, neke rješavamo, no svakim danom sve nas je više i sve smo jači

Josipa Rožman, povjerenica HSS MS-MT-a u Općoj bolnici Karlovac, koja radi na Odjelu za psihijatriju već 18 godina, govori o izazovima medicinskih sestra i tehničara u vrijeme pandemije te problemima s kojima se susreću radnici, od koji se neki rješavaju, a neke tek treba riješiti.

Neplaćanje prekovremenih sati nedavno je bio najveći problem?

I taj smo problem riješili. U našoj bolnici se do sadašnje uprave nikada nisu plaćali prekovremeni sati. Ali, srećom, sada nailazimo na razumijevanje Uprave, tako

Narasli smo za 150 posto. Bilo nas je 100-tinjak, ali kad smo se aktivirali, narasli smo, sada imamo 250 članova. Naši članovi u bolnici Karlovac shvatili su važnost sindikata i članstva u sindikatu. Vide da smo uporni, da radimo i ne stajemo

da smo konačno u istom rangu s ostalim zaposlenicima i svaki je prekovremeni sat plaćen.

Sa sadašnjim ravnateljem našli smo se nekoliko puta, brzo smo došli do zajedničkog rješenja i od 1. siječnja 2021. problem je riješen. Sindikat je to izborio.

A takozvano „nejednako radno vrijeme“?

I to „nejednako radno vrijeme“ bio je velik problem. Smatralo se, naime, da sestre rade u nejednakom radnom vremenu pa će se ono što se višak odradi u jednom mjesecu, iskoristiti, jednom, kao slobodni dani. Srećom, to je sada iza nas.

Osjeti li se u vašoj bolnici nedostatak medicinskih sestara?

Sestara nema, nedostaje ih na svakom radilištu. Sada su sestre manje-više preraspodijeljene na COVID odjele, u respiracijske centre. Nije posao do kraja pao u ostalim odjelima, radimo na svim frontama, ali COVID trenutačno zahtijeva najviše osoblja.

Nedostaje li sestara na Odjelu za psihijatriju?

Na našem odjelu trenutačno nedostaje pet sestara, tri su preraspodijeljene na druga radilišta, a dvije su na bolovanju i u izolaciji. Krpamo se, kako stignemo.

Koliko je zaraženih u bolnici?

Danas je 200-tinjak novih pozitivnih u županiji. Hospitaliziranih pacijenata je 55 (podatak od 20. studenoga 2021.).

Od toga je 40 i nešto na COVID odjelu i 10-ak u respiracijskom centru.

To je golem posao.

Sama skrb za pacijenta iznimno je zahtjevna jer treba velik broj osoblja, pogotovo za COVID intenzivnog pacijenta. Oni na COVID odjelima, uza sve, nose dodatnu zaštitnu opremu, imaju otežane uvjete rada.

Osoblje u intenzivnoj jedinici ima onaj dodatak od 28, a oni sada imaju COVID respiracijski centar i na to nemaju ništa posebno, osim onih 10 posto COVID dodatka kojim se obraču-

nava po broju sati, ovisno o tome koliko rade u COVID jedinici.

Broj članova Sindikata u Općoj bolnici Karlovac bilježi velik porast?

Narasli smo za 150 posto. Bilo nas je 100-tinjak, ali kad smo se aktivirali, narasli smo, sada imamo 250 članova. Naši članovi u bolnici Karlovac shvatili su važnost Sindikata i članstva u Sindikatu. Vide da smo uporni, da radimo i ne stajemo. Neke stvari smo riješili, neke rješavamo, no svakim danom sve nas je više i sve smo jači.

Aktualan je i problem plaćanja vremena koje medicinske sestre i tehničari ostaju na svome radnome mjestu pri primopredaji smjene?

To trenutačno rješavam s ravnateljem. Prema Kolektivnom ugovoru, vrijeme provedeno u primopredaji trebalo bi ući u radno vrijeme. Usto, rješavamo i pitanje nekih dodataka na posebne uvjete rada, poput hitne ambulante i slično. Često kontaktiram ostale ustanove u Hrvatskoj pa se informiram o tome kako oni rade i pokušavam neke modele preneti kod nas. Dužnost poslodavca je poštovati sve odredbe Kolektivnog ugovora i, kao što rekoh, na pravome smo putu.

Novi ravnatelj vaše bolnice, Nikša Antica, čini se razumnim čovjekom?

Moram ga pohvaliti, spreman je, ako imate znanje i informaciju, poslušati, promisliti i dati priključak. Pravi čovjek na pravome mjestu definitivno čini razliku. Vjerujem da ćemo se uspjeti dogovoriti, samo treba malo upornosti i vremena. Ovaj COVID nas je sada malo uzdrmao. Hajdemo preživjeti COVID pa ćemo ići dalje.

SANELA KESEROVIĆ, ZAMJENICA POVJERENICE HSS MS-MT-a U OPĆOJ BOLNICI KARLOVAC

Sindikat je jedina udruga koja reprezentativno zastupa interes medicinskih sestara u svim pregovorima

Naši motivi aktiviranja u Sindikatu su nejednakost između sestara i medicinskih tehničara i ostalih zdravstvenih radnika. Ta je razlika prije još više dolazila do izražaja, tako da smo ponosni na ono što smo dosad postigli. To je mukotrpan rad, odricanje, volonterski rad, ali netko se mora i boriti za naša prava

Sanela Keserović, zamjenica povjerenice HSS MS-MT-a u Općoj bolnici Karlovac, ima 27 godina radnog iskustva, a radi na okulistici. Predana sindikalna djelatnica uhvatila se nezahvalnog sindikalnog posla, ali nije požalila.

Naši motivi aktiviranja u Sindikatu su nejednakost između sestara i medicinskih tehničara i ostalih zdravstvenih radnika. Ta je razlika prije još više dolazila do izražaja, tako da smo ponosni na ono što smo dosad postigli. To je mukotrpan rad, odricanje, volonterski rad, ali netko se mora i boriti za naša prava -

kaže gospođa Keserović te napominje kako sve više raste broj članova Sindikata jer Sindikat je jedina udruga koja reprezentativno zastupa interes medicinskih sestara u svim pregovorima.

Trenutačno kolegice s njezina odjela idu u COVID ambulantu i uvijek, kako kaže, imaju nekoga uza sebe. Timski rade. Svi su uključeni. Naime, u Općoj bolnici Karlovac postoji jedna stalna ekipa COVID sestara i COVID intenzivnih sestara koja je uvijek prisutna, tako da sestre koje odlaze na ispomoć kraće vrijeme uvijek imaju nekoga tko im može pomoći.

U Općoj bolnici Karlovac postoji jedna stalna ekipa COVID sestara i COVID intenzivnih sestara koja je uvijek prisutna, tako da sestre koje odlaze na ispomoć kraće vrijeme uvijek imaju nekoga tko im može pomoći

DALIBOR JURAS, MEDICINSKI TEHNIČAR U RESPIRATORNOM CENTRU

Respiratorni centar zadnja je linija obrane

Dalibor Juras, medicinski tehničar s 25 godina iskustva na Odjelu intenzivne njege, trenutačno radi u respiratornom centru. Respiratorni centar zadnja je linija obrane, a trenutačno imamo osam pacijenata na respiratoru. Proces stavljanja na respirator uključuje sedaciju i relaksaciju i tek nakon toga pacijenta se stavlja na respirator - pojašnjava Dalibor Juras.

Postotak preživljavanja na respiratoru, dodaje, veoma je malen. Rijetki su trenuci uspjeha u liječenju. Imali smo, govori Dalibor, jednu pacijenticu koja je preživjela respirator, bila je spojena na njega desetak dana, a poslije je prebačena u bolnicu „Fran Mihaeljević“. No, za potpun oporavak trebat će joj još barem pet, šest mjeseci. Pitanje je, međutim, kad se pacijenta može skinuti s respiratora. Svakodnevno kontrolira-

mo sve nalaze, a prema svakom pacijentu njeguje se individualan pristup. Kada je saturacija zadovoljavajuća, smanjujemo potporu kisika, sve dok ne dođemo do toga da pacijentu ne treba respirator, odnosno kisik. Ružne se stvari događaju. Ljudi nam praktički dođu zdravi, s njima danas razgovaraš, drugi dan su na visokim potporama kisika, a treći na respiratoru. Zapravo, malo ih se izvuče. To je strašno. Da nisu oboljeli od COVID-a, živjeli bi još godinama - govori Juras i dodaje da cjepiva itekako pomažu.

Prema statistikama, navodi, mnogo je više težih slučajeva među onima koji nisu cijepljeni nego onima koji su procijepljeni. Može se dogoditi i onima koji su procijepljeni da završe na respiratoru, ali obično je riječ o pacijentima starije životne dobi koji imaju pridružene bolesti.

Sandro Gagula, Petra Sedmak, Dalibor Juras s Odjela intenzivne njege i povjerenice HSS MS-MT-a Josipa Rožman i Sanela Keserović

POVJERENICA SINDIKATA U KB-u DUBRAVA

Sada imamo 230 članova, naš broj se u godini dana povećao za 40 posto

Ivana Suton, povjerenica sindikata u KB-u Dubrava, za nepunih deset mjeseci postigla je izvanredne rezultate u ustanovi u kojoj radi.

Za što ste se kao sindikalna povjerenica izborili?

Od 1. veljače 2021. nama se plaća vrijeme primopredaje službe. To nam je retrogradno plaćeno od 2019. do 2021. u bruto iznosu s obzirom na to da ti bruto iznosi ovise o odjelima i broju odradenih smjena i dežurstava. Iznosi su od 1.000 do 4.000 kuna, isplata će biti u ratama, a krajem studenoga trebala bi biti isplaćena prva rata.

A pitanje plaćanja prijevoza u pripravnosti?

Kad je riječ o plaćenom prijevozu u pripravnosti, to će se također plaćati za listopad i studeni, kunu po kilometru. Svima onima koji su pripravnici i koji nakon 16 sati dolaze u pripravnost svojim vozilom, prijevoz će biti plaćen. Ima kolegica koje stanuju od 10 do 30 km od KB-a Dubrava, a one se u roku sat vremena moraju pojaviti na poslu.

Poslije ćemo se, tijekom pregovora o Temeljnem kolektivnom ugovoru, boriti da ta kilometraž bude više plaćena jer je gorivo u međuvremenu veoma poskupjelo.

Hoće li voditelji timova biti više, dodatno, plaćeni za svoj rad?

Krajem godine trebala bi biti sistematizacija, a prema novoj sistematizaciji, voditeljstvo tima trebalo bi se početi plaćati pet posto i definitivno, što sam tražila, voditelji tima morat će biti pristupnici sestrinstva.

Vlada RH je u rujnu 2021. donijela odluku da se moraju platiti prekovremeni sati. Što je s tim?

Nadam se da će i početi isplata za ona zakidanja prekovremenog rada od prosinca 2013. i 2014. Nadalje, ima onih koji uopće nisu tužili ustanove zbog prekovremenih sati, ima onih koji su tužili.

Mislim da smo mnogo napravili i zadovoljna sam i povećanjem broja članova i središnjicom. Tko traži pravnu pomoć, od sindikalne središnjice je dobije. Plan je da još povećamo broj članova, dobijemo naše sindikalne prostorije i riješimo plaćanje voditeljstva tima

Kao sindikalnoj povjerenici ide vam dobro?

Prošle godine gostovala sam na N1 televiziji, a bila sam i na naslovnici Glorije kao žena godine za 2020. Da, baš! No, šalu na stranu, Uprava bolnice je veoma razumna. Ravnatelj, prof. Lukšić, prihvaća argumentiranu raspravu. U lipnju smo održali sastanak s ravnateljem, a sve što smo moji članovi odbora i ja dobro argumentirali i obrazložili, ravnatelj je prihvatio.

Što je s prekovremenim satima od prošle godine, kada je u studenome i prosincu prošle godine te siječnju i veljači ove godine jedan od valova COVID-a bio na vrhuncu?

To su bili udarni mjeseci, svi

smo bili u COVID-u, a za sve što se odradilo prekovremeno, nitko nije zakinut, niti za jedan prekovremeni sat, sigurno. Koliko ja znam. Isplaćena je i božićnica i dar za djecu. Onda smo se počeli cijepiti i lagano otvarati. Počeli smo raditi hitne slučajeve itd., COVID je mirovao. Sad na jesen uslijedilo je ponovno punjenje COVID pacijentima u dva objekta, a kako smo se na COVID odjelima počeli puniti pacijentima, tako smo počeli smanjivati obradu ostalih pacijenata.

Sada je gore nego prošle godine, ali smatram da trebamo izdržati, zatvoriti se nećemo sigurno. Rebore je podnijelo velik teret ove godine, em što su primali naše bolesnike, hitne i elektivne, ali

to su radile i Vinogradska, Sveti Duh, Merkur...

Koliko vaša podružnica sada ima članova?

Sada imamo 230 članova, naš broj se u godini dana povećao za 40 posto.

I kao podružnica ste materijalno pomagali svojim članovima?

Prošle godine dogodio se onaj tužni potres, središnjica je uskočila članovima kojima je potres nanio štetu na objektima, a pomagali smo i mi kao podružnica.

U međuvremenu smo pomagali članovima i u situacijama u vezi s bolestima, bilo je onkoloških bolesnika pa čak i bolesne djece. Kao podružnica pomagali

Prošle godine gostovala sam na N1 televiziji, a bila sam i na naslovnici Glorije kao Žena godine za 2020. Da, baš!? No, šalu na stranu, Uprava bolnice je veoma razumna. Ravnatelj, prof. Lukšić, prihvaća argumentiranu raspravu. U lipnju smo održali sastanak s ravnateljem, a sve što smo moji članovi odbora i ja dobro argumentirali i obrazložili, ravnatelj je prihvatio

smo novčano, u suradnji sa središnjicom.

Naša podružnica ima dobar odbor, kolege su razumni. Sre-

dišnjica daje od sebe, a mi od sebe. Zasad nas COVID guši, stalno čekamo da sve ovo prođe. Vikendom sam, primjerice, pri-

pravna za COVID odjel, a ostalo vrijeme sam u operacijskoj sali. Trebamo kao podružnica uskoro dobiti svoj prostor unutar KB-a Dubrava pa ćemo imati prostor za razgovor s članovima.

Preopterećenje za medicinske sestre i tehničare u KB-u Dubrava je više nego veliko?

Radi se u smjenama, no najbitnije je da se sve to u konačnici plati. Preopterećenje je golemo, svi vičemo dosta nam je dosta svega, ali bez obzira na sve, vratimo se na posao.

Nekidan sam vikala da ću dati otkaz, ali neću, volim ovu bolnicu. Teško je sada kad imate situacije da premine netko nečiji, net-

ko koga poznajete, suosjećate s tim ljudima... Za sada, smatram da se svi dobro držimo, a pritom je veoma važna dobra komunikacija s ravnateljem, glavnim sestrom i Upravom.

Koji su vam planovi kao sindikalne povjerenice?

Plan je da još povećamo broj članova, dobijemo sindikalne prostorije, riješimo plaćanje vođiteljstva tima i onda ćemo vidjeti što dalje. Mislim da smo mnogo napravili i zadovoljna sam i povećanjem broja članova i središnjicom. Tko traži pravnu pomoć, od sindikalne središnjice je dobije.

RUŽE ZA MEDICINSKE SESTRE U KB-u DUBRAVA

**Znak pažnje i zahvalnosti
za veliku požrtvovnost,
humanost i razumijevanje**

U povodu Međunarodnog dana sestrinstva, a u znak zahvalnosti za sve što čine od početka pandemije COVID-a 19, medicinskim sestrama u KB-u Dubrava uručene su crvene ruže.

U uvjetima pandemije, više nego ikada sestrinstvo je prepoznato kao iznimno važan čimbenik zdravstvenog sustava i na nacionalnoj i svjetskoj razini. Crvene ruže znak su pažnje i zahvalnosti za veliku požrtvovnost, humanost i razumijevanje koje medicinske sestre svakodnevno pokazuju u brizi za najranjivije, bolesne i bespomoćne građane.

GORDANA MIŠKULIN, POVJERENICA HSS MS-MT-a U KBC-u ZAGREB

Svi smo poprilično zbunjeni i tužni jer nitko ne razmišlja da smo i mi ljudi i imamo vlastite obitelji za koje smo odgovorni

Gordana Miškulin, povjerenica HSS MS-MT-a u KBC-u Zagreb, radi na Klinici za psihijatriju KBC-a Zagreb, no kako je Klinika pretvorena u COVID odjel, sada se radi na malom prostoru Crvene zgrade te ambulantni rad i Dnevne bolnice. Na žalost, mi kao bolnica nulte kategorije onemogućili smo našim pacijentima pravo na niz vrhunskih postupaka u KBC-u Zagreb, preusmjereni su u Janjkomir i Vrapče, što je u konačnici dovelo do toga da pojedini pacijenti jednostavno odbijaju liječenje. Duševno zdravlje u ovo vrijeme treba i mora biti prioritet radi očuvanja mentalnog zdravlja u vrijeme pandemije i nakon nje te ne smije postati ekskluzivno pra-

vo pojedinaca.

Posljednjih tjedana u KBC-u Zagreb aktualni su „nezakoniti“ otkazi zaposlenicima koji su se odbili cijepiti i testirati. Mislim da oni koji se opiru uvedenim epidemiološkim mjerama doista nisu očekivali da će to ići do kraja. Cijepljenje nije zakonski regulirano, dakle, nije obvezno pa se

ne moraju cijepiti, no poslodavac je ponudio i testiranje. Odbijaju i testiranje jer smatraju da, ako cijelo ovo vrijeme trajanja pandemije nisu dobili koronu, nisu ni bili pozitivni pa se, sukladno tome, znaju ponašati u prostoru i znaju se štititi. Iako su se za prijašnje potrebe kada je netko na odjelu bio pozitivan, testira-

li, sada ne vide razlog za testiranje jer je nametnuto - objašnjava Gordana Miškulin.

Što će Sindikat poduzeti u vezi s tim?

S obzirom na to da su dobili izvanredni otkaz, Sindikat nastupa sa svojom pravnom pomoći sukladno Statutu.

Otkad su uvedene nove epidemiološke mjere - COVID potvrda ili testiranje, Uprava je odlučila onima koji to ne čine dati otkaz. S obzirom na to da su dobili izvanredni otkaz, Sindikat nastupa sa svojom pravnom pomoći sukladno Statutu. Više od 700 radnika ovoga se trenutka testira, ne žele se cijepiti, a svi strahujemo što će s dogoditi

Valentina Jurković: Zašto sam se učlanila u Sindikat

Valentina Jurković, medicinska sestra u KBC-u Zagreb, ovih je dana postala članica HSS MS-MT-a. Rođena je u Sisku i svaki dan putuje na posao.

-Vlada je odredila da ljudi s potresom pogođenih područja imaju pravo na deset slobodnih dana da se snađu, poprave oštećenja, smjeste negdje... To pokušavam isposlovati već dulje vrijeme, ali me u kadrovskoj službi KBC-a odbijaju zato što moj dom ima zelenu naljepnicu. Zelenu naljepnicu ima jer se u njemu može stanovati, statika mu je dobra, ali to ne znači da nema nikakvih oštećenja, dimnjak mi je srušen, zidovi popucali, ima toga mnogo za popravak. Stoga sam došla u podružnicu sindikata da se posavjetujem i učlanim u sindikat.

Mlada medicinska sestra Valentina Jurković, trenutačno angažirana u COVID odjelu, u podružnici je brzo dobila odgovor: „Lijepo piše, odobrava se plaćeni dopust u trajanju od deset radnih dana radi otklanjanja posljedica potresa, neovisno o odredbama Kolektivnog ugovora. To kaže odluka Vlade RH.“

A kadrovska služba, umjesto da bude potpora mladoj medicinskoj sestri koja će sljedeća desetljeća nositi teret posla u KBC-u Zagreb, već u startu zakida sestru Valentinu za njezina prava.

Čini se da neki od zaposlenika odbijaju i cijepljenje i testiranje iz revolta?

Problem je u tome što svi različito tumače različita pravila i donose različite odluke pa su ljudi ogorčeni. Potpuno ih razumijem. Ako si, primjerice, radio 37 godina na kirurgiji, imao stotine i stotine prekovremenih sati, radio po svim pravilima struke i više od toga, odjednom si postao nepoželjan. Više od 700 radnika ovoga se trenutka testira, ne žele se cijepiti, a svi strahujemo što će se dogoditi s obzirom da ne vidimo kraj pandemije.

Je li se pokušalo nekim kompromisima?

Ravnatelj, pa i naš u KBC-u Zagreb, čini mi se, nisu namjeravali ići toliko rigorozno, htjeli su pronaći neki kompromis. No, naš ministar zdravstva u javnosti je govorio da neće biti otkaza, a s druge strane pritiskao ravnatelje da to riješe. Time su ravnatelji dovedeni u nemoguću situaciju.

Tu je i dokazana neodgovornost prema zdravstvenim radnicima, nas se cijepilo a da nas se nije testiralo. Ja sam zaražena primila cjepivo i preboljela teži oblik COVID-a. Primila sam i drugu dozu jer sam sindikalna povjerenica i članica Upravnog vijeća, pokazujući vlastitim primjerom odgovornost prema društvu, dok država niti u jednom trenutku nije pokazala odgovornost prema medicinskim sestrama, ne samo testirajući ih prije cjepiva, nego i jasnim i kon-

kretnim mjerama prema svima u zdravstvu.

Osim nelogičnosti, imam dojam da su svaki dan na snazi nova pravila. Što mislite o tome?

I mi svaki dan dolazimo na posao pitajući se - a što nas danas čeka, kako se danas ponašati. Svi smo poprilično zbunjeni i tužni jer nitko ne razmišlja da smo i mi ljudi i imamo vlastite obitelji za koje smo jednako odgovorni.

KBC Zagreb bolnica je nulte kategorije. Pogon koji melje, reklo bi se?

Cijelo vrijeme potresa i COVID-a mi radimo manje-više u punom pogonu, nitko ne pita za radno vrijeme, svi pomažu, rade što god treba. Dok mnoge bolnice uvode termine za vađenje krvi, kod nas pacijenti dobivaju sve usluge kad god dođu. U najgore vrijeme, izolacije i nakon potresa, mi smo do 9-10 sati imali 2,5-3 tisuće trijažiranih pacijenata koji su ušli u sustav za preglede, stalno smo se trudili davati specijalističku skrb koja je potrebna pacijentu, pokrivali smo tada

gotovo sve pacijente bolnice Dubrava, dolazili su nam iz drugih bolnica te smo uz sve to, radili i na našem COVID odjelu. Kolegice iz KBC-a Zagreb bile su širom Hrvatske, nema gdje nismo išle na ispomoć. Upravo zbog svega toga silno me žaloste ovi otkazi.

Koja je tema trenutačno aktualna sa stajališta Sindikata?

Stalno se otvaraju novi odjeli, zavodi, nove djelatnosti koje nisu definirane. Novina je integracija palijativnog pristupa, definiranja potreba za planirani otpust pacijenata koji imaju potrebu za palijativnom skrbi. Planirani otpust palijativnog bolesnika zahtijeva nastavak skrbi na primarnoj razini zdravstvene zaštite. To znači da kolegice planiranim otpustom palijativnog bolesnika rade direktno s liječnicima obiteljske medicine, patronažnom službom i mobilnim palijativnim timom. One nemaju riješene koeeficijente, tako da sada radimo na pripremi materijala da središnjica može pregovarati i za njihove uvjete rada u kolektivnom ugo-

voru. Koliko će Uprava imati sluha, vidjet će se u novoj sistematizaciji radnih mjesta, gdje će se i one naći.

Poštuje li Uprava odluku Vlade RH o tome da sestre i tehničari s potresom pogođenih područja imaju pravo na deset dana slobodnih kako bi mogli sanirati štetu?

Uprava ne poštuje tu odluku Vlade RH. Pravna služba KBC-a i ostale službe trebale bi biti potpora medicinskim sestrama i zdravstvenim radnicima u ostvarivanju njihovih radnih prava. To bi trebalo tako biti, no čini mi se kako su oni sami sebi svrha.

Sindikat je svojim članovima koji su bili pogođeni potresom pomagao i pomaže?

Sindikat uvijek pomaže svojim članovima, osobito u vrijeme velikih nevolja, i to koliko god može. Sindikat je pomagao kad je bila poplava u Gunji, zagrebački potres, potres na Banovini... Sindikat se nema što prigovoriti.

Međutim, izgubilo se ono što je nekada bilo - pomagali su i poslodavci, postojao je fond za pomoć radnicima stradalima u elementarnim nepogodama ili nešto slično, a danas...

Sindikat ima zajedničke fondove za pomoć, a naša podružnica u KBC-u Zagreb izdvaja i novac za kolege koji idu na kongrese. Medicinske sestre i tehničari nemaju sponzora za kongrese, samo liječnike sponzoriraju. Stoga ih mi sponzoriramo jer smatramo iznimno važnim da se usavršavaju, uče i napreduju.

Ravnatelj, pa i naš u KBC-u Zagreb, čini mi se, nisu namjeravali ići toliko rigorozno, htjeli su pronaći kompromis. No, naš ministar zdravstva u javnosti je govorio da neće biti otkaza, a s druge strane pritiskao ravnatelje da to riješe. Time su ravnatelji dovedeni u nemoguću situaciju

ANDREJA ŠAJNIĆ, POVJERENICA HSS MS-MT-a U KLINICI ZA PLUĆNE BOLESTI JORDANOVAC

Ne mogu dopustiti da podružnica HSS MS-MT-a ne bude aktivna na Jordanovcu i uključena u zbivanja

Andreja Šajnić (38), medicinska sestra, povjerenica HSS MS-MT-a u Klinici za plućne bolesti Jordanovac, ima već 20 godina radnoga staža, od čega 18 u klinici za plućne bolesti Jordanovac. Srednju školu za medicinske sestre završila je u Mlinarskoj. Počela je raditi u staračkom domu na Kvatriću, nakon čega je dobila pripravništvo na Jordanovcu.

U Klinici za plućne bolesti Jordanovac počela je raditi na Odjelu intenzivne njege, gdje se zadržala četiri i pol godine.

Uz rad ste upisali i prvostupništvo?

Prvostupništvo sam upisala na Zdravstvenom veleučilištu Zagreb u Mlinarskoj. Nakon upisa, radila sam 7,5 godina polisomnografiju koja je bila dosta zahtjevana. Riječ je o dijagnostičkoj metodi koja se bavi poremećajem disanja u spavanju. Bio je to isključivo noćni rad, tako da sam mogla završiti svoj studij. Nakon polisomnografije, radila sam tri godine na kemoterapiji, a zatim upisala i magisterij na Medicinskom fakultetu. Tada sam premještena na Odjel za rijetke tumore. Zbog potresa je došlo do reorganizacije posla, tako da trenutačno radim u onkološkoj dnevnoj bolnici.

Kako ste i zašto postali povjerenica HSS MS-MT-a na Jordanovcu?

Izabrana sam za povjerenicu prošle godine u siječnju. Mi smo relativno mala sindikalna podružnica, brojimo oko 50 članova, ali članstvo nam raste. Jedno vrijeme broj članova je stagnirao zbog pogrešnih informacija. U današnje vrijeme, kad se „pismenost“ vrti na društvenim mrežama, ne prati se i ne čita što radi Sindikat i što je do sada napravio za nas. Na žalost, zbog svih dezinformacija članovi su se bili pomalo pogubili u cijeloj toj priči, ali - ono što me veseli - vraćaju se.

Bilo je bitno članovima sindi-

Moramo osigurati svakom radniku, u ovom slučaju govorimo o medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima, dobre uvjete rada, moramo osigurati sva radnička prava, da se ona poštuju i da su zaštićena, ali isto tako, moramo raditi na svojem profesionalnom usavršavanju jer, ako na tom segmentu ne budemo radili, nećemo biti ni cijenjene ni prepoznate kao profesija

kata dati informaciju u pravo vrijeme, osigurati da se to prepozna i shvati. To je ključno. Kad sam preuzela sindikalnu podružnicu, prvi i osnovni cilj bio mi je pružiti informacije da ljudi znaju što naša središnjica radi za svoje članove.

Koliko ste dugo članica HSS MS-MT-a?

Kada sam 2003. došla raditi u Kliniku za plućne bolesti, nije bilo medicinske sestre koja nije bila članica Sindikata. To je bilo normalno. Nisam od nekih ambicija, ali kada je bilo riječi o tome da prijašnji povjerenik odstupa s dužnosti, na poticaj sindikalne središnjice prihvatila sam se tog posla jer imam iskustva rada u raznim udrugama pa i na međunarodnoj razini.

Smatram nedopustivim da podružnica HSS MS-MT-a ne bude aktivna na Jordanovcu i uključena u zbivanja.

Međutim, problem su dezinformacije, kako kažete, na društvenim mrežama?

Opet se vraćamo na neinformiranost. Onoga tko nije informiran lako je odvesti na pogrešan put. Zajedništvom možemo postići ciljeve, tako smo jači, a napadi neće uroditi plodom.

Veoma ste aktivni u mnogim udrugama, čak i u međunarodnim?

Uključena sam u mnoge projekte i grupacije i izvan Hrvatske. Trenutačno sam voditeljica sestrinske grupacije unutar Europskog respiratornog društva koje

je vodeće svjetsko društvo na području pulmologije. To je velika čast za jednu malu zemlju kao što je Hrvatska. Prije mene iz Hrvatske nitko nikakav mandat nije imao unutar tog društva.

Na čemu trenutačno radite u Društvu?

Vodim izradu internacionalnoga kurikuluma za respiratorne sestre, u grupu su uključene 134 respiratorne sestre iz 30 država iz cijeloga svijeta. Isto tako, uključena sam u izradu kurikuluma za onkološke sestre u sklopu ERA-SMUS+ EU programa koju vodi Hrvatska komora medicinskih sestara. Aktivna sam na mnogim poljima. Članica sam Radničkog vijeća KBC-a Zagreb, a pozvana sam i da budem članica Professional Advisory Committeea unutar najveće svjetske organizacije za pacijente oboljele od plućnih bolesti (European Lung Foundation, ELF).

Izuzetno ste aktivni?

Sestrinstvo se kao takvo mora uzdizati kao profesija. Na području sestrinstva moje želje i vizije nisu usko fokusirane samo

na jedan segment, one su znatno šire. Mi moramo osigurati svakom radniku, u ovom slučaju govorimo o medicinskim sestrama i medicinskim tehničarima, dobre uvjete rada, moramo osigurati sva radnička prava, da se ona poštuju i da su zaštićena, ali isto tako, moramo raditi na svojem profesionalnom usavršavanju jer, ako to ne budemo radili, nećemo biti ni cijenjene ni prepoznate.

Dakle, sindikalna borba je stalna?

Svaka osoba mora proći neke korake pa će shvatiti da je samo zajedništvo snaga. Samo tako možemo napraviti znatniji napredak.

Veoma ste zahvalni sindikalnoj središnjici na pomoći. Pojasnite, molim vas?

Zahvalna sam središnjici našega Sindikata jer odrađuje vrhunski posao. Možete misliti, kao grom iz vedra neba našla sam se u jednoj poziciji u kojoj se nisam najbolje snalazila, ali zvala ja u podne ili ponoć, u središnjici su cure koje se odmah jave. Kad god imam neka pitanja, dobijem odgovore. Kažem im, možda je be-

Zahvalna sam središnjici našega Sindikata jer odrađuje vrhunski posao. Zvala ja u podne ili u ponoć, u središnjici su cure koje se odmah jave. Kad god imam neka pitanja, dobijem odgovore. Komunikacija je dobra i to me veseli. Imam izvrsnu podršku iz središnjice

dasto pitanje, ali molim vas za pomoć. Komunikacija je dobra i to me veseli. Imam izvrsnu podršku iz središnjice.

Koji su specifični problemi medicinskih sestara i medicinskih tehničara na Jordanovcu?

Na žalost, kao što vidite, zgrada je u žalosnom stanju, potres nas je dosta uzdrmao, a to se dogodilo u istom periodu kada je nastao prvi val COVID-a. Ukupna situacija nije bila nimalo jednostavna, dosta nam je ljudi rasuto po Rebru. Isto tako, mnoge su kolegice dale otkaz. Imamo odljev kvalitetnog kadra jer svako područje se sada, bilo u medicini ili sestrinstvu, usko profilira. Naravno, nije lako nekoga tko ima 15-20 godina iskustva, zamijeniti. Trebalo bi razgovarati, vidjeti kako spriječiti odlaske takvih ljudi. Sestre najčešće odlaze ili u privatne ustanove ili u inozemstvo. U jednom mahu, prije 10-ak godina, najčešće su išle u inozemstvo, a sada u privatne

ustanove. U privatnim ustanovama bolji su uvjeti rada, nema noćnoga rada itd.

Osim toga, sva se priča svodi na staru i novu generaciju. Tko će naučiti tu novu generaciju jer međugeneracije medicinskih sestara nema zbog poznatih razloga. Jedno vrijeme bila je zabrana zapošljavanja medicinskih sestara, tako da se sada suočavamo s velikim jazom između stare i mlade generacije. Mlade generacije su drukčije, no ipak smatram da će oni biti novi pokretači pozitivnih promjena. Ne smatram se starom, ali ako uspoređujem moj put gdje sam dugo čekala i tražila da bih mogla odraditi pripravništvo, mlade generacije imaju znatno veći izbor na tržištu i naravno da će ići tamo gdje su veće plaće i lakši uvjeti rada.

Moram spomenuti i problematiku ranga kompetencija medicinskih sestara, što se često zanemaruje i uzima zdravo za gotovo, i to u smislu nedostatka pomoćnih i teretnih radnika u

zdravstvenim sustavima, a upravo su medicinske sestre te koje moraju preuzeti i taj dio djelokruga rada.

Spomenuli ste loše uvjete rada u Klinici za plućne bolesti Jordanovac?

Voljeli bismo da u Klinici Jordanovac budu moderniji kreveti. Ovi su stari i nepraktični, Uprava je obećala da se radi na tome jer kreveti na kakvima naši pacijenti leže stvarno su nehumani. Na kraju krajeva, ako gledamo iz kuta sigurnosti na radu, zdravstveni radnik, u ovom slučaju najviše medicinske sestre moraju ručno podizati uzglavlje te se visina kreveta ne može prilagoditi kod pružanja zdravstvene njege i naravno da posljedično dolazi do nepotrebnih opterećenja lokomotornog sustava... Toplo se nadam da će se ti uvjeti poboljšati. Danas, ako želite zadržati radnika, nije dovoljan uvjet samo dobra plaća, nego i sigurnost na radu.

Osim što ste aktivni u raznim udrugama, velika ste volonterka?

Kad sam počela raditi na polisomnografiji u Centru za poremećaje disanja u spavanju, volontirala sam s članovima Udruge apneja i surađivala s pacijentima koji su imali dijagnostičiranu sleep apneju. Tada se vodila borba da se terapijski uređaj koji je bio potreban takvim bolesnicima uvrsti na listu HZZO-a. Do tada su oni sami morali kupovati taj uređaj koji je vrlo skup i, hvala Bogu, našom inicijativom uređaj je došao na listu.

Kao volonteri nastupali smo na javnim tribinama i u radioemisijama, što mi je uvijek bilo zadovoljstvo raditi. Surađujem s Udrugom za pomoć oboljelim od raka pluća Jedra, koju vodi naša Sandra Karabatić.

Aktivni smo i na internacionalnim radionicama, sudjelujemo na kongresima, aktivno prezentiramo sve naše javnozdravstvene kampanje koje se rade u Lijepoj našoj i uvijek dobijemo pozitivne povratne informacije. To je ta čar volontiranja.

Bavite se i nasiljem u zdravstvenom sustavu?

Kako volim putovati i surađivati s kolegicama iz raznih zemalja, volim saznati što se kod njih radi i kako se radi. Tako su mi tri kolegice iz drugih zemalja poslale informaciju o tome kako se u situacijama nasilja u zdravstvenom sustavu kod njih to rješava. U situaciji u kojoj je pacijent verbalno agresivan, odmah dobije žuti karton, Yellov Card, upozorenje, kao u nogometu. Ali, ako se ponavlja, bilo verbalni ili fizički napad, automatski dobije crveni karton, Red Card. Takva osoba uvedena je u sustav i više ne može ulaziti u tu zdravstvenu ustanovu i primiti zdravstvenu skrb.

Mene su oduševili Portugalci. S kolegicom koja je kordinator za sjeverni dio Portugala za nacionalni program Stop nasilju komunicirala sam videorazgovorima.

Oni su pokrenuli nacionalni program za zaustavljanje nasilja: prvi program je za zaustavljanje nasilja nad djecom, drugi je obiteljsko nasilje protiv žena, a treći je program zaustavljanja nasilja nad zdravstvenim radnicima. Način na koji je to iskoordinirano oduševio me. Nadam se da će takva inicijativa pokrenuti i kod nas.

ASJA JELAKOVIĆ, RAVNATELJICA ŠKOLE ZA MEDICINSKE SESTRE U MLINARSKOJ

Ono što je najbolje kod nas su ljudi, sve možete nadomjestiti, ali ne i ljude

Upisujemo svake godine otprilike sto učenika po generaciji. U učeničkom domu smo do COVID-a imali 104 učenice, sada imamo 84 učenice smještene u domu tako da možemo bolje poštovati epidemiološke mjere. Djeca u dom dođu plačući jer se rastaju od roditelja, curama je teško otići od kuće, ali plaču i kad odlaze. To vam je poseban način odrastanja

Asja Jelaković ravnateljica je Škole za medicinske sestre u Mlinarskoj, najstarije škole za medicinske sestre kod nas, a s njom smo razgovarali u povodu 100. godišnjice osnivanja škole.

Rijetko koja ustanova u RH doživi stoti rođendan?

To je respektabilan broj godina, mi smo svakako najstarija škola za medicinske sestre u Hrvatskoj i na to smo izuzetno ponosni. U svakom slučaju, škola smo od 1921. Vezani smo uz našeg akademika dr. Andriju Štampara, ali školu je osmislio i organizirao dr. Čepulić kad se pokazala potreba za medicinskim sestrama koje bi djelovale zajedno u sprječavanju tuberkuloze.

Kako ste proslavili 100 godina škole?

Na Dan škole i Dan sestrinstva 12. svibnja održali smo svečanu sjednicu, ali online zbog pandemije, pozdravile su nas naše uvažene sestre s klinika, Ana Ljubas i Ana Primorac, ali i predsjednica HSS MS-MT-a Anica Prašnjak. Gospodin Gazić, predsjednik Komore medicinskih sestara, pozvao je tom prigodom sve eminentne ljude iz Komore, HUMS-a, sindikata, medije itd.

Izradili smo i replike znački sestrinstva kroz godine te - što je najvažnije - objavili monografiju o Mlinarskoj. Svaki učenik koji je dobio diplomu, dobio je i značku 100. godišnjice škole. To su te značke koje su nekada naše sestre imale.

Posljednje dvije godine su, blago rečeno, izazovne u većini zanimanja, osobito u medicini i prosvjeti?

Ove su mi posljednje dvije godine najteže dvije godine upravljanja, ali ne toliko zbog CO-

VID-a, koliko svega vezanoga uz potres. Potres je, naime, pomalo pomaknuo COVID iz središta zbivanja. No, ja još uvijek živim u potresu, moja majka je u Petrinji... Potresi su mi stalna muka i preokupacija, nikako da se izvučem. Mama je odbila otići iz Petrinje jer su svi ti ljudi ostali tamo, oni vam od rata imaju u sebi neki revolt, inat. Jednom su, za vrijeme rata, bježali sa svoga i zakleli se - nikad više.

Kako je škola u Mlinarskoj prošla u potresu?

Škola je bila dosta oštećena. Iako je dobila zelenu naljepnicu jer je statika bila u redu, svi su zidovi popucali. Moram pohvaliti gradski Ured za obrazovanje s tadašnjim pročelnikom Ivicom Lovrićem. Bili su vrlo ažurni, došli, snimili, poslali radnike. Riječ je o velikom poslu. Nije bilo zida na kojem nije bilo rupe, a s učeničkim domom riječ je o više od 3.000 metara četvornih. Sve su popravili, danonoćno su radili, stvarno smo imali dobru podršku Grada, ovdje je svaki dan bilo 10-15 ljudi koji su radili. Uložen je i velik novac.

Sve smo popravili u roku tako da smo mogli pristupiti pisanju mature u školi.

Koliko je učenika u učeničkom domu i kako ta djeca prihvaćaju odvajanje od roditelja?

Upisujemo svake godine otprilike sto učenika po generaciji. U učeničkom domu smo do COVID-a imali 104 učenice, sada imamo 84 učenice smještene u domu tako da možemo bolje poštovati epidemiološke mjere. Djeca u dom dođu plaćući jer se rastaju od roditelja, curama je teško otići od kuće, ali plaću i kad odlaze. To vam je poseban način odrastanja. Mislim da je u pitanju vršnjačka podrška koju one jedna drugoj daju, to je ključ uspjeha doma. Naše učenice iz doma redom su najbolje učenice u školi, motivirane su, zainteresirane. Nekad smo im mogli pružiti mnogo više nego sada, išle su u kino i kazalište, na koncerte, bazene, sve ono što je Zagreb mogao pružiti, bilo im je na raspolaganju. Sad je to sve smanjeno zbog COVID-a, jednostavno, taj dio odgoja nije više onakav kakav je bio, nema kazališnih predstava, odlaska u muzeje...

S njima provodite i vježbe evakuacije?

Moram evakuirati 84 učeni-

Treba postojati protuteža poslodavcima. Sindikat je iznimno važan u zaštiti radničkih prava. Naša prava u javnim ustanovama regulirana su kolektivnim ugovorom i netko treba provjeravati poštuje li se taj kolektivni ugovor. Ima svakakvih poslodavaca i mora postojati organizacija koja će zaštititi ljude

Asja Jelaković

Petrinjska Asja Jelaković liječnica je opće prakse, diplomirala je 1987., a u Mlinarskoj radi od 1996., fakultet je završila 1987., nakon što je šest godina radila u struci u Sisku i u Domu zdravlja Centar Zagreb.

Najprije sam u školi deset godina predavala anatomiju, fiziologiju i patofiziologiju, zatim sam 2006., nakon što je moj dragi kolega i ravnatelj iznenada preminuo, postala predsjednica Školskog odbora i v.d. ravnateljice. Od tada sam prošla četiri reizbora - kaže Asja Jelaković.

ce, znate li vi što to znači?! Nije to mali broj, uvijek sam se bojala da se netko ne ozlijedi, djeca se naguravaju, hihoću, no sada rade organizirano, staloženo i mirno jer se boje, sada svi šute jer znaju što je to. Evakuiramo se za 4,5 minuta, cijela škola i dom.

Teško je, djeci je uzeto djetinjstvo s tim maskama, suočena su s nečim s čime se ni mi odrasli ne znamo nositi. Sada su kao vojnici, legnu ispod klupa, dignu se kad proglasimo da je gotovo, da mogu van, u tišini za 4,5 minuta izađu iz doma i škole.

Koliko je u Mlinarskoj trenutno učenika i osoblja?

Imamo 20 razreda za medicinske sestre i 3 razreda za djecu s teškoćama u razvoju, ukupno 490 učenika. Djeca s teškoćama u razvoju školuju se za zanimanje pomoćni njegovatelj, njegovateljica, i oni su ljubav naše škole. To su prekrasna djeca koja su jako dobro uključena u sve što se kod nas događa, to su djeca koja više daju nama nego mi njima.

Naši učenici su dobri i motivirani, imamo sto mjesta za upis, a pristigne 600-700 prijava, tako da svaki šesti ulazi. Imamo jako

dobro rangirane učenike, inače na razini države u strukovne zdravstvene škole upisuju se najbolji, odlični učenici. To bi trebalo biti zanimljivo jer smo mi deficitarno zanimanje.

Od 2005. godine direktiva EU je stupila na snagu pa naša srednja medicinska škola traje 5 godina. Srednje medicinske sestre su uvijek bile 4 plus 1 godina staža i mnoge su čekale staž, a sada naše učenice kada završe 5. razred ne moraju više stažirati, idu odmah raditi.

I, ako je nešto dobro donijela ova pandemija, dosta ih ostaje u Hrvatskoj. Posljednjih godina primjećujem da ih je ipak manje koje odlaze u inozemstvo.

Koliko imate zaposlenika?

Stalno zaposlenih imamo 89 i još 22-25 vanjskih suradnika.

S kojim se problemima kao ustanova susrećete?

Teško je sada pronaći nastavnike iz općeobrazovnih premeta, nema više matematičara, fizičara, kemičara. Matematičari odlaze raditi u banke, ali mi imamo sreću da smo stručno pokriveni, zastupljeni smo svime i na-

dam se da će tako i ostati jer ipak smo mi škola u Mlinarskoj s drugom tradicijom i ipak se zna da je ovdje dobro raditi. Ono što je najbolje kod nas su ljudi, oni su najvažniji, sve možete nadomjestiti, ali ne i ljude.

A kadrovi za nastavu s djecom s teškoćama?

Ta su djeca u srednjoj školi, ovo je njihova srednja škola. Ima jedna kolegica koja je cijelo vrijeme s njima, njihova razrednica, gospođa Ivana Pavlović-Luburović, stručna suradnica, defektolog. Ona je jedina zaposlena tamo, a svi koji rade u školi dio satnice održavaju i tamo. Djece ima malo, do 12, zavisi od interesa. Broj djece nekad je bio mnogo veći, ali danas se djeca integriraju u razrede, tako da te programe upisuje sve manje djece. Gospođa Ivana o njima se vrlo uspješno brine i djeca se zapošljavaju. Ima djece koja su potpuno funkcionalna i bez ikakvih problema ih osposobimo za rad i samostalan život. Naravno, uz podršku roditelja koji su zainteresirani i koji nam pomažu.

Imate poseban senzibilitet prema HSS MS-MT-u?

Valjda zbog toga što nekako smatram da je to tekovina koju treba sačuvati jer su se sindikati izborili za mnogo toga za što se nitko ne bi izborio. Treba postojati protuteža poslodavcima. Sindikat je iznimno važan u zaštiti radničkih prava. Naša prava u javnim ustanovama regulirana su kolektivnim ugovorom i netko treba provjeravati poštuje li se taj kolektivni ugovor. Ima svakakvih poslodavaca i mora postojati organizacija koja će zaštititi ljude.

Vi predstavljate poslodavca?

Treba zaštititi i poslodavce od nekih ljudi, ali mi ulaskom na to radno mjesto biramo taj rizik. Veoma cijenim sindikalne organizacije. Kad sam bila nastavnica, bila sam članica sindikata i smatram da je to normalna stvar. Sindikati se bore za zajednički interes, mnogi problemi uspješno su riješeni upravo zbog sindikata.

Monografija U kontekstu jednog stoljeća

U kontekstu jednog stoljeća naslov je monografije objavljene u povodu 100. godišnjice osnivanja Škole za medicinske sestre u Mlinarskoj. Knjiga je u dva toma. U prvoj je objavljena prošlost i sadašnje stanje škole te životopisi svih ravnatelja od početka, a u drugom popis svih učenika koji su završili školu te nastavnika i zaposlenika od 1921. do 2021.

KNJIGA **PRIČE IZ NAŠEG MLINA**, AUTORICA **BRANKE DUVNJAK** I **SLAVICE GALIĆ**, U IZDANJU MEDICINSKE NAKLADE IZ ZAGREBA, PREDSTAVLJENA JE 12. SVIBNJA OVE GODINE NA SVEČANOM SASTANKU STRUČNOG VIJEĆA MEDICINSKIH SESTARA ODRŽANOM U POVODU MEĐUNARODNOG DANA SESTRINSTVA I 100 GODINA ŠKOLE ZA MEDICINSKE SESTRE MLINARSKA

Priče iz našeg mlina nije samo knjiga naše generacije, to je svesestrinska knjiga, ali kroz našu priču

Slavica Galić, umirovljena medicinska sestra iz Koprivnice, i njezina kolegica Branka Duvnjak, umirovljena viša medicinska sestra iz Zagreba, autorice su knjige *Priče iz našeg mlina*. Slavica je inicijatorica, ona je postavila „kostur“ knjige u *ich* formi, a Branka Duvnjak na sve je „dodala meso“ i neka od svojih i sjećanja njihovih kolegica iz razreda.

Knjiga je memoarska i u njoj su 34 priče u kojima opisujemo vrijeme našega školovanja u Mlinarskoj 34, od 1972. do 1976. godine, kao i naša druženja poslije škole, na godišnjicama mature. U knjizi je i opis našeg ponovnog odlaska na Ohrid, nakon 40 godina, na „reprizu“ maturalka. Zanimljivo je spomenuti da su s nama išli i naši nekadašnji razrednici i razrednik (spletom okolnosti imali smo ih oboje). Oni su se upoznali u Školi, zavoljeli i vjenčali. Naša škola i mi povezali smo ih za cijeli život, a mi smo, za njih, bili i zauvijek ostali „naša djeca“, kako su nas uvijek zvali.

Knjiga ne donosi samo memoarski sadržaj, nego i naša razmišljanja o sestrinskom pozivu i sestrinstvu te problemima koji ih opterećuju, kao i neke druge teme koje su nas zaokupljale. Objavljena je u povodu 100. godišnjice Škole za medicinske sestre u Mlinarskoj, kaže Slavica Galić.

Koji su bili motivi pisanja i objavljivanja knjige *Priče iz našeg mlina*?

Slavica: Kako sam prije ove knjige pisala pjesme i priče za djecu, odavno sam osjetila potrebu okušati se i u pisanju neke knjige za odrasle, ali nisam imala viziju o tome o čemu bih pisala. Kada nas je Branka 2016. okupila na druženju u povodu 40. godišnjice mature, predložila je da ponovno otputujemo na Ohrid, na „reprizu“ maturalka. U oduševljenju koje me obuzelo zbog toga, spontano sam i pomalo nepromišljeno izjavila da ću, ako se to ostvari, napisati knjigu o tome. „Repriza“ maturalka zaista se ostvarila i ja sam, cijelo vrijeme, skupljala podatke za svoju buduću knjigu. Kroz razgovore s kolegicama i s našim razrednicima koji su nam se također pridružili, tijekom našeg 4-dnevnog boravka na Ohridu pokrenuli smo lavinu sjećanja na dane našeg školovanja, druženja na godišnjicama mature, razgovore koje smo vodile, radosti i probleme s kojima smo se susretale na našim radnim mjestima itd. Poput spužve, upijala sam ta naša sjećanja i u glavi oživljava-

Pišući ovu knjigu uživale smo što nam se ponovno pružila prilika u zreloj dobi sve još jednom sagledati, procijeniti i vrednovati. Shvatile smo koliko je bilo dobro to što smo dobile i ponijele iz naše škole pa nakon toga oživjele svojim pozivom radeći jedan od najplemenitijih i najhumanijih poslova na svijetu

la slike iz tih dana.

Kada smo se vratili s Ohrida, nakon što su mi se dojmovi malo slegli, s velikim sam uzbuđenjem počela s pisanjem knjige o našem ponovljenom maturalku. Nakon nekoliko mjeseci, tekst pod radnim naslovom „Repriza maturalka“ poslala sam kolegici Branki na mišljenje i recenziju. Odgovorila mi je da „stvar nije loša, ali da njoj tu nedostaje dio o vremenu našeg školovanja koje nas je povežalo i formiralo“. Tako sam počela pisati i o tome, tj. o našem školovanju u Mlinarskoj, od upisa do mature. Kada je to bilo gotovo, Brankin komentar bio je da joj sada nedostaje vrijeme između, tj. opis 40 godina našeg rada, susreta i razgovora na godišnjicama mature. Zatim sam nadopisala i to, na što je Branka sugerirala da bi još trebala „uvertira“, tj. kratki opis moga djetinjstva, mog rodnog sela i okolnosti iz kojih sam došla na školovanje u Zagreb. Kada je i to bilo gotovo, Branka je zaključila da imam dobar kostur, ali da se sada moram raspisati i na sve dodati meso,

na što sam joj odgovorila: „Što sam znala, to sam dala, a ti sada piši dalje!“

Ja sam tada već bila u mirovini, a Branka je još radila i bila veoma angažirana te nije vidjela mogućnost da nađe vremena za to. Ja, međutim, nisam odustajala od ideje da ona bude koautorica knjige, što mi se, na kraju, isplatilo jer je te godine i ona otišla u mirovinu i tako, konačno, prihvatila moj poziv.

Branka: Sve je bilo upravo tako. Slavica mi je sustavno slala ono što bi napisala da joj kažem što mislim o tome i malo dotjeram tekst. To sam, koliko sam uz posao mogla, i radila. Činilo mi se da je taj tekst o maturalku - onom prvom i ovom ponovljenom - zgodan, ali nekako nedorečen jer o nama, našoj školi i školovanju, našem odnosu i struci ima se mnogo više za reći. Kako smo u četiri dana „reprize“ našega maturalka mnogo pričali o prošlim danima, a bilo nas je dvanaest pa je i priča bilo mnogo, predložila sam Slavici da doda i ostale uspomene vezene uz našu školu i školovanje, naš rad poslije, zajedničke susrete i razmišljanja o sestrinskom pozivu i sestrinstvu itd.

Slavica me polako, ali sigurno uvlačila u knjigu i dok sam joj pomagala u pisanju, sjetila sam se da će 2021. godine biti 100. obljetnica naše škole. To sam smatrala idealnim povodom da Školi, tom prigodom, napišemo i posvetimo jednu sveobuhvatnu knjigu - priču djevojaka iz IV. b, generacija 1972./1976. Odlazak u mirovinu oslobodio mi je vrijeme za to pa sam prihvatila Slavičin poziv i malo „pošmirglala“ njezin tekst te na njezinih 160 stranica dodala otprilike još toliko mojih.

Pišući ovu knjigu uživale smo, sada u zreloj dobi, još jednom sve sagledati, procijeniti i vrednovati. Shvatile smo koliko je bilo dobro i vrijedno to što smo dobile i ponijele iz naše škole i poslije to odjelotvorile svojim pozivom radeći jedan od najplemenitijih i najple-

BRANKA DUVNJAK, viša medicinska sestra u mirovini, radila je trinaest godina u Sveučilišnoj klinici „Vuk Vrhovac“. U vrijeme rata i stvaranjem hrvatske države, Udruženje medicinskih sestara RH uz podršku HSS MS-MT-a, delegiralo ju je za radno mjesto u Ministarstvu zdravstva. Branka je tako bila prva predstavica sestara u Ministarstvu, u novoosnovanom Uredu za sestrinstvo, koji je poslije ukinut.

SLAVICA GALIĆ, medicinska sestra u mirovini, radila je četiri godine u Dječjoj sobi Rodilišta OB-a „Dr. Tomislav Bardek“ u Koprivnici. Ostatak radnog vijeka provela je radeći u dječjim jasicama „Bubamara“ koprivničkog dječjeg vrtića „Tratinčica“.

menitijih poslova na svijetu.

Zašto ste knjigu naslovile Priče iz našeg mlina?

Branka: Slavica je knjigu pisala pod radnim naslovom „Repriza maturalca“ i/ili „Djevojke iz IV. b“. Kada smo je zgotovile, njezin nam se konačni naslov nametnuo sam od sebe. Naša škola se, naime, kao što znate, nalazi u Mlinarskoj ulici, čiji naziv potječe od mlinova koji su nekada davno vrtjeli svoja kola na mlinskom kanalu potoka Medveščak koji je tekao u blizini. Mlinovi su od davnina mljeli nešto što je s trudom uzgajano, mijenjali oblik zrnja koje u njih uđe, istodobno zadržavajući njihov sadržaj, da bi ponovno zaživjelo u novom obliku - kruhu, tom simbolu života, dobra i blagostanja. Upravo je tako Škola u Mlinarskoj mijenjala, oblikovala i oplemenjivala nas, da bi i „to brašno“ dalo onaj „kruh naš svagdanji i nasušni“.

Za 34 priče odlučile smo se jer se naša škola nalazi na broju 34.

Ova knjiga je, čini se, knjiga ne samo vaše generacije, nego mnogih generacija prije globaliziranog svijeta u svakom pogledu?

Branka: Slažem se da ovo nije knjiga samo naše generacije. Preko nje šaljemo poruku medicinskim sestrama svih generacija da uz stručna znanja u svoj poziv uključe mnogo dobre volje, strpljenja, empatije, terapijske komunikacije i svega onoga što sestre čini sestrama. Pritom neka ne zaborave njegovati međuljudske odnose koji su, u današnje vrijeme, često zapostavljeni. S druge strane, to je i naša poruka svima nadležnima da sestrama osiguraju potrebne uvjete za kvalitetan rad jer se od preopterećene i potplaćene sestre to dugoročno ne može očekivati.

Slavica: Vjerujem da smo uspjele otrgnuti od zaborava jedno vrijeme i da smo, da tako kažem, „podigle mali spomenik“ sestrama naše generacije, iako je to, u biti, spomenik i posveta svim medicinskim sestrama diljem naše zemlje i svijeta jer ga one u potpunosti zaslužuju. Njihov požrtvorni rad i prijetor naročito su došli do izražaja u ovo teško vrijeme pandemije COVID-a 19.

Vas ste obje bile silno angažirane na pisanju i pripremi knjige. Je li knjiga na određeni način i kruna vašeg dugogodišnjeg prijateljstva?

Preko naše knjige šaljemo poruku medicinskim sestrama svih generacija da uz stručna znanja u svoj poziv uključe mnogo dobre volje, strpljenja, empatije, terapijske komunikacije i svega onoga što sestre čini sestrama. Pritom neka ne zaborave njegovati međuljudske odnose koji su, u današnje vrijeme, često zapostavljeni. To je i naša poruka svima nadležnima da sestrama osiguraju potrebne uvjete za kvalitetan rad jer se od preopterećene i potplaćene sestre to dugoročno ne može očekivati, ističe Branka Duvnjak

Slavica: Knjiga je definitivno kruna našeg dugogodišnjeg prijateljstva, velike povezanosti nas i naših kolegica iz razreda te naših razrednice i razrednika. Samo dobri međuljudski odnosi kakvi su prisutni među nama mogu rezultirati ovakvim ishodom.

Koliko vam je vremena bilo potrebno da pripremite rukopis?

Slavica: Počele smo u jesen 2016., a završile u jesen 2019. Potrajalo je tri godine jer je knjiga prilično opsežna (337 str.), trebalo je dodatno provjeriti mnoge informacije, prikupiti dodatne podatke itd. te se o svemu međusobno usuglasiti. Nakon toga tekst je išao na recenziju i krajem siječnja 2020. bio spreman za tisak. Tada je, nažalost, u veljači u Hrvatsku stigla korona, a onda, u ožujku, Zagreb pogodio potres. To je „zaustavilo život“ i većinu postojećih planova pa je i naša knjiga bila prisiljena pričekati bolja vremena. Iz tiska je, konačno, izašla u svibnju

2021. godine - neposredno prije obilježavanja 100. obljetnice Škole i tom prigodom bila je i predstavljena.

Što ste htjele prikazati knjigom Priče iz našeg mlina?

Branka: Ideja je bila da što vjernije opišemo svoje školovanje, iznesemo svoja djetinjstva viđenja sestrinske profesije s kojima smo došle u Školu, opišemo sredine iz kojih smo dolazile i grad Zagreb 70-ih godina 20. stoljeća. Također, i dio onoga što smo ponijele iz naše škole, poglavito viziju sestrinstva „s ljudskim licem“ za koju nam se čini da se danas sve više gubi. Nas su tijekom školovanja učili da je čovjek u fokusu svega pa čak i onda kada mu ne možeš dati ništa drugo, uvijek mu možeš pružiti lijepu riječ, brižnost i podršku. Bilo nam je najvažnije prenijeti upravo tu okrenutost i posvećenost čovjeku. Tu je viziju izrazito podržavao i dr. Andrija Štampar koji je često isticao: „Ako je liječnik mozak, sestra je srce zdravstvene zaštite.“ Pritom je mislio da sestre trebaju biti fokusirane na čovjeka i njegove potrebe, ograničenja, osjećanja, koji proizlaze iz njegova zdravstvenog stanja. Sestrinska skrb, stoga, neizostavno mora uključivati veliku dozu empatije, emocionalne inteligencije, terapijske komunikacije, za koje, slikovito govoreći, možemo reći da su „iz domene srca“. Vjerujemo da je u tome bit sestrinstva i da bez tih komponenti sestre i ne bi bile sestre, nego „puki tehničari“.

To se danas dijelom gubi zbog dugogodišnjeg zanemarivanja sestrinstva i brojnih problema nagomilanih u našoj struci. Jedan od njih je kronični manjak medicinskih sestara. Ako imate premalo sestara, one jedno vrijeme mogu vući i maksimalno se davati, ali nakon nekog vremena će izgorjeti, posustati i poći „linijom manjeg otpora“. Tu su i neade-

kvatne plaće zbog kojih, uz druge probleme, kolegice često napuštaju našu zemlju i odlaze na rad u inozemstvo. Ako naše društvo nešto ne poduzmem po tim pitanjima, iskreno strepim što će se dalje događati s hrvatskim sestrinstvom i kamo će nas to dovesti.

Da zaključim veselije - jer ovo je ipak „rođendanska knjiga“ - napomenut ću da smo željele napisati i svojevrstu odu našoj dragoj Školi, prvoj u tadašnjoj državi i šire. Zbog toga je s pravom nazvana kolijevkom hrvatskog sestrinstva.

Kažete da je knjiga svesestrinska, pojasnite, molim vas?

Slavica: Neovisno o tome gdje ste završili školu, sve se svodi na isto jer bit sestrinstva je ista, a Mlinarska je bila izvor i ishodište svega. Iz nje su izašle prve moderno educirane medicinske sestre i prenosile svoje znanje i vještine u sve dijelove Hrvatske. Ona je naš korijen iz kojeg je sve poteklo. Zato mislimo da je to svesestrinska knjiga, spletom okolnosti ispričana kroz naše priče.

Naša škola se, naime, kao što znate, nalazi u Mlinarskoj ulici, čiji naziv potječe od mlinova koji su nekada davno vrtjeli svoja kola na mlinском kanalu potoka Medveščak koji je tekao u blizini. Mlinovi su od davnina mljeli nešto što je s trudom uzgajano, mijenjali oblik zrnja koje u njih uđe, istodobno zadržavajući njihov sadržaj, da bi ponovno zaživjelo u novom obliku - kruhu, tom simbolu života, dobra i blagostanja. Upravo je tako Škola u Mlinarskoj mijenjala, oblikovala i oplemenjivala nas, da bi i „to brašno“ dalo onaj „kruh naš svagdanji i nasušni“, objašnjava Branka Duvnjak

ODGOVARA PRAVNA SLUŽBA HSS MS-MT-a

Raspored i korištenje godišnjeg odmora

Temeljnim kolektivnim ugovorom za službenike i namještenike u javnim službama propisano je pravo radnika na plaćeni godišnji odmor za svaku kalendarsku godinu, u najkraćem trajanju propisanim općim propisom o radu, a najkraće trajanje godišnjeg odmora uvećava se prema pojedinačno određenim mjerilima, koji se uređuju granskim kolektivnim ugovorom odnosno u sustavu zdravstva Kolektivnim ugovorom za djelatnost zdravstva i zdravstvenog osiguranja.

Pri određivanju rasporeda (plana) korištenja godišnjeg odmora, a u skladu s potrebama organizacije rada, poslodavac je dužan voditi računa o potrebama i željama zaposlenika te u tom smislu prikupiti njihove prijedloge i savjetovati se s radničkim vijećem, odnosno sindikalnim povjerenikom s pravima i obvezama radničkog vijeća.

Poslodavac mora radnika najmanje petnaest dana prije korištenja godišnjeg odmora obavijestiti o trajanju godišnjeg odmora i razdoblju

njegova korištenja. Poslodavac dostavlja zaposleniku pisanu obavijest o korištenju godišnjeg odmora najkasnije 15 dana prije početka njegovog korištenja.

Radnik može koristiti godišnji odmor u dva ili više dijelova, u dogovoru s poslodavcem, a ima i pravo koristiti dva puta po jedan dan godišnjeg odmora po želji, uz obvezu da o tome, najmanje dva dana ranije, izvijesti poslodavca ili osobu koju on ovlasti. Zakonom o radu propisano je da godišnji odmor, odnosno dio godišnjeg odmora koji je prekinut ili nije korišten u kalendarskoj godini u kojoj je stečen, zbog bolesti te korištenja prava na rodiljni, roditeljski i posvojiteljski dopust te dopust radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju, radnik ima pravo iskoristiti po povratku na rad, a najkasnije do 30. lipnja sljedeće kalendarske godine. Prema Ustavu RH, dio našeg unutarnjeg pravnog poretka su i konvencije Međunarodne organizacije rada. Konvencijom 132 – Konvencija o pla-

ćenom godišnjem odmoru, propisano je da nadležna vlast ili odgovarajuće tijelo u svakoj državi mogu odobriti raspoređivanje plaćenog godišnjeg odmora u dijelove. Jedan od dijelova mora biti u trajanju od najmanje dva radna tjedna neprekidno, osim ako nije drukčije predviđeno nekim sporazumom koji se primjenjuje na poslodavca i dotičnu zaposlenu osobu i pod uvjetom da je ta osoba na temelju dužine svog radnog odnosa stekla pravo na to razdoblje.

Dio plaćenog godišnjeg odmora u neprekidnom trajanju (najmanje dva radna tjedna neprekidno) odobrava se i koristi najkasnije u roku od godine dana, a ostatak plaćenog godišnjeg odmora najkasnije u roku od osamnaest mjeseci, od kraja godine u kojoj je ostvareno pravo na odmor.

Sukladno odredbama Ustava RH, međunarodni ugovori koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom i objavljeni, a koji su na snazi, čine dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske, a po pravnoj su snazi iznad zakona. Prema navedenom, Konvencija Međunarodne organizacije rada 132 o plaćenom godišnjem odmoru (revidirana) po pravnoj snazi je iznad Zakona o radu.

Rad nakon umirovljenja

Sukladno hrvatskom zakonodavstvu, dob predviđena za umirovljenje jest napunjenih 65 godina života.

Međutim, činjenica je da je Zakonom o radu propisano da je na-

stavak radnog odnosa nakon navršene 65. godine života radnika moguć ako radnik i poslodavac o tome postignu sporazum odnosno ako se tako dogovore.

Dakle, za nastavak radnog od-

nosa radnika nakon ispunjenja životne dobi i mirovinskog staža prema važećim odredbama Zakona o radu potrebna je suglasnost volja jedne i druge strane iz ugovora o radu. Ako poslodavac

i radnik postignu dogovor o produljenju radnog odnosa nakon navršene 65. godine života radnika, poslodavac će za to biti dužan pribaviti suglasnost Ministarstva zdravstva.

OBILJEŽAVANJE **DANA SESTRINSTVA** U ŠKOLI ZA MEDICINSKE SESTRE U MLINARSKOJ

Škola u Mlinarskoj već 100 godina svoje učenike priprema i uvodi u svijet najplemenitije profesije - sestrinstva

Škola za medicinske sestre u Mlinarskoj osnovana je još 1921. u Zagrebu i jedna je od prvih škola za medicinske sestre. U 100 godina postojanja Mlinarska je iznjedrila generacije i generacije medicinskih sestara i medicinskih tehničara.

Uoči 100. obljetnice postojanja škole i Međunarodnog dana sestrinstva u školi je održana konferencija za medije na kojoj je u ime Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara - medicinskih tehničara sudjelovala predsjednica Glavnog vijeća HSS MS-MT-a Anica Prašnjak.

Tom prigodom osvrnula se neizmjerljivo veliku ulogu škole koja

Uoči 100. obljetnice postojanja škole i Međunarodnog dana sestrinstva u školi je održana konferencija za medije na kojoj je u ime Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara - medicinskih tehničara sudjelovala predsjednica Glavnog vijeća HSS MS-MT-a Anica Prašnjak

već 100 godina obučava svoje učenike o pomaganju i njezi bolesnih te ih priprema i uvodi u svijet najplemenitije profesije, sestrinstva.

U ime HSS MS-MT-a Anica Prašnjak svim učenicima i djelatnicima Škole za medicinske sestre u Mlinarskoj čestitala je Međunarodni dan sestrinstva, kao i 100 godina postojanja škole, uz želju da njihova škola i dalje ostane značajna obrazovna ustanova medicinskih sestara i medicinskih tehničara koji će svoja znanja stečena u Mlinarskoj i dalje njegovati i vrednovati u svojoj domovini.

Stručna služba HSS MS-MT-a, na čelu s predsjednikom Glavnog vijeća Anicom Prašnjak, u ponedjeljak, 1. prosinca 2021., na Sljemenju je zasadila više od 30 mladih sadnica bukve. Akcija je realizirana u suradnji s Hrvatskim šumama, a pridružili su joj se i članovi sindikalnih podružnica diljem Lijepe naše, među prvima podružnica OB-a Slavonski Brod

HSS MS-MT U AKCIJI POŠUMLJAVANJA U POVODU 30. GODIŠNJICE OSNIVANJA

RASTIMO ZAJEDNO

Više od 30 sadnica za 30 godina Sindikata

U povodu obilježavanja 30. obljetnice našeg Hrvatskog strukovnog sindikata medicinskih sestara-medicinskih tehničara pokrenuta je akcija pošumljavanja diljem Hrvatske kao bi članovi Sindikata u brizi za okoliš dali svoj doprinos očuvanju šuma.

Na čelu s predsjednicom Glavnog vijeća Anicom Prašnjak, Stručna služba HSS MS-MT-a u ponedjeljak, 1. prosinca 2021., zaputila se na Sljeme kako bi zasadila najmanje 30 sadnica za 30 godina Sindikata. Akcija je realizirana u suradnji s Hrvatskim šumama, a zasađeno je znatno više od 30 mladih sadnica bukve. U akciji su sudjelovali članovi sindikalnih podružnica diljem Lijepe naše, a među prvima je to učinila podružnica OB-a Slavonski Brod. Članovi podružnice rado su se odazvali ovoj akciji, a pridružila su im se i djeca pa su zabava i dobro društvo bili zagaranirani. Mi smo danas zasadili ne jedan hrast, nego 150 hrastova. To je drvo vječnosti, simbol naše neiscrpne, nesalomljive borbe za radnička prava. S nama su bila naša djeca, naša budućnost - rekla je medicinska sestra Vesna Jurković iz OB-a Slavonski Brod. Sindikalna podružnica Du-

brovnik također je podržala akciju pošumljavanja povodom 30-te obljetnice Sindikata. Članovi podružnice OB Dubrovnik posadili su 30 borova pinjola na dubrovačkoj Žarkovici. Akcijama pošumljavanja Sindikat želi pridonijeti podizanju svijesti kod svih građana o potrebi očuvanja šuma, koje su ugrožene zbog klimatskih promjena i neodgovornog ponašanja pojedinaca. Bez šuma nema ni čistog zraka, ni čiste vode, a mlade i zdrave šume naš su najbolji saveznik u ublažavanju posljedica klimatskih promjena.